

அத்தியாயம் 5

மகா நீதிமன்றம் முன் பாபிலோன் அவளது குழப்பம்-தேசிய அளவிலானது

தங்களுக்கு எதிரான தீர்ப்பைக் கண்டு சமுதாய அதிகாரங்கள் கஷ்டத்துக்குள் இருத்தல் - பயத்தினாலும், துயரத்தினாலும் ஒருவரோடு ஒருவர் கூட்டணியை நாடுகின்றனர் - தனது பழங்கால அதிகாரத்துக்காக சபையை வீணாக எதிர்நோக்குகின்றனர் - தங்களுடைய ராணுவம் மற்றும் கப்பற்படையை அவர்கள் அதிகரிக்கின்றார்கள் - தற்கால போர் ஆயத்தங்கள் - பூமி மற்றும் கடல் மீது ராணுவ படைகள் - போரின் முன்னேற்றமடைந்த அமுலாக்கம், புதிய கண்டுபிடிப்புகள், புதிய உருவாக்கம், வெடிப்பொருட்கள் முதலான - வல்லமையுள்ளவர்களை எழுப்பிவிடு; நான் வ-மையானவன் என்று பெலனற்றவர் சொல்லட்டும்; மண்வெட்டிகளை பட்டயங்களாகவும், அரிவாள்களை ஈட்டிகளாகவும் அடியுங்கள் - அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு தனது அந்தஸ்தில் தன்னிகரற்று இருப்பது, ஆனாலும் முந்தைய உலகத்தைக் காட்டிலும் இன்றும் பெரிய தீமைகளினால் அச்சுறுத்தப்படுதல் - சமாதானமே இல்லாத போது சமாதானம்! சமாதானம்! என்ற கூக்குரல்.

“எழுதியிருக்கிற யாவும் நிறைவேறும்படி நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாட்கள் அவைகளே.... பூமியின் மேலுள்ள ஜனங்களுக்கு தத்தளிப்பும் இடுக்கணும் உண்டாகும். சமுத்திரமும், அலைகளும் முழக்கமாயிருக்கும். வானத்தின் சத்துவங்கள் அசைக்கப்படும்; ஆதலால் பூமியின் மேல் வரும் ஆபத்துக்களுக்கு பயந்து எதிர்பார்த்திருக்கின்றதினால், மனுஷருடைய இருதயம் சோர்ந்துபோம். அப்போது மனுஷகுமாரன் மிகுந்த வல்லமையோடும் மகிமையோடும் மேகத்தின் மேல் வருகிறதைக் காண்பார்கள்.”

“அவருடைய சத்தம் அப்போது பூமியை அசையப்பண்ணிற்று;

இன்னும் ஒருதரம் நான் பூமியை மாத்திரமல்ல, வானத்தையும் அசையப்பண்ணுவேன் என்று இப்போழுது வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். இன்னும் ஒருதரம் என்ற சொல்லானது அசையாதவைகள் நிலைத்திருக்கத்தக்கதாக, அசைவுள்ளவைகள் உண்டாக்கப்பட்டவைகள் போல் மாறிப்போம் என்பதைக் குறிக்கிறது.... நம்முடைய தேவன் பட்சிக்கிற அக்கினியாயிருக்கிறாரே.” லூக் 21:22, 25-27; எபி 12:26-29

தங்களுக்கு எதிராக நியாயத்தீர்ப்பு நடந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதையும் தங்களது அதிகாரத்தின் ஸ்திர நிலை எவ்வகையிலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டவை அல்ல என்பதையும் மிகவும் வெளிப்படையாய் கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் சமூக அதிகாரங்கள் உணர்கின்றன. டிஸ்ராயே-, இங்கிலாந்து பிரதமர் 1874, ஜூலை 2ல் பிரிட்டிஷ் பார்-மெண்ட்டில், பேசியாதவது: (அறுவடைக்கால அல்லது நியாயத்தீர்ப்பின் ஆரம்ப காலத்தில்) “உலகத்துக்கு மாபெரும் உபத்திரவம் வரப்போகிறது. சிலர் நினைப்பதைக் காட்டிலும் மிக அருகிலேயே இருக்கிறது. ஏன் கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள் இத்தனையாய் அச்சுறுத்தப்படுகிறது? நாகரீகமே சிதைந்துவிடக்கூடும் என நான் அஞ்சுகிறேன்.” மறுபடியும் கூறுகிறார். “நமக்கு விருப்பமான எந்தப்பக்கம் திரும்பினாலும் எல்லா பக்கங்களிலும் ஒரு அசௌகரியமான சூழ்நிலை தேசங்களின் துக்கமான நிலை, மனித இதயம் பயத்தினால் சோர்ந்து போகாதல்... எந்தவொரு மனிதனும் இக்காரியங்களை கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது. செய்தித்தானை வாசிக்கும் போது எந்த மனிதனும் தற்காலத்தில் அரசியல் குழப்பங்களினால் நாம் சூழப்பட்டு வருவதை காணாமல் இருக்க முடியாது. ஏதோ ஒரு மிக பெரிய புரட்சி உண்மையில் வரவேண்டும். ஐரோப்பாவின் எல்லா நாட்டின் மந்திரி சபைகளும் நிலைகுலைந்து இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மன்னனும், ஆள்பவரும், வாளின் மீது தங்கள் கைகளை தயாராக வைத்திருக்கின்றனர். நாம் தற்போது மிகவும் அசாதாரணமானதொரு பயங்கரத்தில் இருக்கிறோம். நாம் முடிவை நெருங்கி வருகிறோம்!”

நியாயத்தீர்ப்பின் ஆரம்ப காலத்திலேயே இந்த மாதிரியான சூழ்நிலை இருந்திருக்கிறதென்றால் இந்நாட்களில் இன்னும் எத்தனை அதிகமான பிரத்தியோக அடையாளங்கள் இருக்க வேண்டும்!

லண்டன் ஸ்பெக்டேட்டரில் ஐரோப்பாவின் கலக்கம் (The Disquiet of Europe) என்ற தலைப்பில் வெளியானதொரு செய்தியை நாம் கீழே கொடுத்துள்ளோம்:

“ஐரோப்பாவில் நிலவிவரும் அமைதியின்மைக்கு நாம் என்ன காரணம் காட்டமுடியும்? இத்தா-யின் நிலைமைக்கு, எதிலும் தீமையையே காணும்படியான மனப்போக்கு ஐரோப்பாவில் நிலவி வருவதே இதற்கு முக்கிய காரணம்; ஒரு பாதி பொருளாதார இக்கட்டும், மறுபாதி திடீரென்று உலகத்தில் அராஜகத்தால் தோன்றுகிற திடீர் அரசியல் குழப்பங்களும் காரணமாகின்றன. இதில் பின்னான காரியங்களின் பாதிப்பானது இங்கிலாந்தைக் காட்டிலும், ஐரோப்பாவில் மிக அதிகமாகவே இருந்தது. கீழ்க்கண்டதின் மூலமாக வெளிநாட்டு அரசியல் மேதைகள் ஆபத்தை எதிர்பார்த்தனர். உண்மையில் அரசியல் கலக்கக்காரர்களே, நாகரீக வளர்ச்சியின் மீது முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கும் கூட்டத்தினராக கருதப்படுகின்றனர். இதை எதிர்க்கவேண்டும். அல்லது சமரசப்படுத்தவேண்டும் இல்லாவிட்டால் தற்போதுருக்கும் ஒழுங்குமுறைகள் எல்லாம் தகர்க்கப்பட்டுவிடும். அவர்கள் தங்களுக்கு தாங்களே உள்நாட்டு எதிர்காலத்தின் கேடுகளைக் குறித்து முன்னறிவித்துக் கொள்கின்றனர். தற்போது நிலவுகின்ற அமைதி, அவர்கள் நினைக்கும் வண்ணம் (விசேஷமாய்) கத்தி முனையில் மட்டுமே பெற்றதாகும். மிக சொற்பமான நம்பிக்கையுடன் உள்விவகாரங்களை குறித்து ஆராயும்போது உண்மையிலேயே அவர்களது தங்கள் வெளிவிவகாரங்களைப் போலவே எதிர்காலத்தில் இருள் சூழக்கூடியதாகவே இருக்கிறது. இதைக்குறித்து யோசிக்கும்போது இதற்கு மேல் இதன் செயல்பாடுகளில் முன்னேற்றத்தை காணமுடியாது இன்னும் நீண்டகாலத்துக்கு இருக்கமுடியாது.... முடிவை நோக்கி அதிவேகமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பது இதனால் நிரூபணம் ஆகிறது. அரசியல்-ல் வியூகம் மனச்சோர்வை நோக்கி செல்வதாகவும் இலக்கியம் மற்றும் சமுதாயத்திலேயே இப்படி குறிப்பிட்டு காட்டியிருப்பதாகவே உண்மையில் அவர்கள் நினைக்கின்றனர். தற்சமயம் இருக்கும் பொருளாதார சீரழிவின் அலையானது இந்த மனச்சோர்வை அதிகமாக்கி இருக்கிறது.”

கீழ்க்கண்ட குறிப்பிட்ட மற்றொரு விஷயமும் அதே பத்திரிகையிலேயே வெளியிடப்பட்டுள்ளது:

“உண்மையில் ஐரோப்பாவின் ஆபத்து என்று எம்.ஜூல்ஸ் ரோச் எப்போதுமே ஒரு எச்சரிக்கையை கொடுத்து வந்தார். செவ்வாயன்று பிரென்ச் சேம்பரில் பேசிய அவரது உரையில் எரிமலை குழம்பை இன்னும் மூடிக்கொண்டிருக்கும் வெளிப்பகுதியின் அளவு மிகவும் மெ-தாகி வருவதைக் குறித்து ஐரோப்பாவுக்கு மிக ஆழமானதொரு கவனத்தைக் கவரும் எச்சரிப்பை கொடுத்தார். தனது எல்லா தியாகங்களுக்குப் பிறகும், வ-மை இல்லாத எந்த செழுமையையும் நசுக்கிவிடும்படியான தியாகத்தை செய்த பிரான்சு, போருக்கு தயாரில்லாத நிலையிலேயே இன்னும் இருக்கிறது என்பதை மையமாகக்கொண்டு அவர் பேசினார். இன்னும் பிரான்சு அதிகப்படியாக செய்யவேண்டி உள்ளது. அதிகப்படியாய் செலவு செய்யவேண்டும். அதுவும், பத்திரமாய் இருக்கிறோம், தயாராக இருக்கிறோம் என்று கருதுவதற்கு முன்பு, பிரான்சின் பயங்கரமான, தீங்கிழைக்கப்போகிற எதிரியான ஜெர்மனியின் படையெடுப்புக்கு எதிராக எப்போதும் தயாராகவே இருக்கவேண்டும் என்று தன் பேச்சு முழுவதிலும் ஜெர்மனியைக் குறித்து எச்சரிக்கிறார். ஏனெனில் தற்போது அது பிரான்சைக் காட்டிலும் மிகவும் வ-மையானதாய் இருக்கிறது. (எம். ரோச் கூறுகிறார்) பேரரசர் 2ம் வில்-யமின் கடைசியான இராணுவ கணக்கின்படி தன் மொத்த ஜனங்களையும் ராணுவத்தில் கட்டாயம் பணிபுரியும்படி கவர்ந்திழுப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளதுடன், அனைத்து அதிகாரிகளுடனும், முழு முன்னேற்பாடுகளுடனும், அறிவியல் அமைப்புகளுடனும் 550,000 ஆட்கள் போரிட உண்மையாகவே தயாராக உள்ள ராணுவமாக உருவாகி உள்ளது. கூடிய விரைவில் ‘க்ரீஜ் மொபைல்’ என்ற 2 வார்த்தையை அவரது பாட்டனார் உச்சரித்து ஒரு மகா பெரிய அழிவுக்கு உருவம் கொடுத்ததைப் போல் இவரது உடட்டைசைவுக்காக எப்போதும் தயாராய் இருக்கின்றனர். ஆனால், அதற்கு மாறாக, பிரெஞ்சின் படைபலமும் சம அளவு பெரிதானாலும், 400 ஆயிரம் வீரர்களே தயாராக உள்ளனர். மேலும், பணத்தை மிச்சப்படுத்தும்

பொருட்டு இந்த தொகையையே மெதுவாக குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே போரின் தொடக்கத்திலேயே அதன் முடிவைக் குறித்து முடிவெடுத்துவிடுகின்ற தற்போதைய நிலவரப்படி, பிரெஞ்சின் இரு எல்லைகளிலும் ஏறக்குறைய 150 ஆயிரம் வீரர்கள் குறைவாக இருக்கின்றனர். எனவே, தளபதிகளின் கைவசமானவைகளை எல்லாம் உபயோகப்படுத்தும் முன்னரே மிக பயங்கரமான, ஒருவேளை மரண அழிவே சம்பவிக்கக்கூடும். எம்.ஜூல்ஸ் ரோச்சின் மீது அத்தனை நெருக்கமான பற்று இல்லாத சில பிரதிநிதிகள் கூட அச்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டனர். மேலும், எம். ஃபெ-க்ஸ் ஃபார், 6 வருட காலத்தில் ஜனநாயக அதிபருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டருந்த, மறக்கப்பட்டுவிட்ட அதிகாரப்பூர்வமான முன்னுரிமையை செயல்படுத்தி, மார்ச் 20ஆம் தேதி நடந்த ராணுவ உச்சி மாநாட்டில், தலைமை வகிக்கும்படி முடிவெடுத்தார். ஒரு தேர்ந்த வியாபாரியைப் போல் அவர் தெளிவான ஒரு நோக்கத்துடன், ராணுவத்தின் உண்மை நிலையை அறிய, ஒரு கணக்கெடுப்பு நடத்தி, பிரெஞ்சு கைவசம் உள்ள துப்பாக்கி, குதிரை, வீரர்கள் ஆகியவற்றின் உண்மை கையிருப்பை கண்டுபிடித்து, அபாய சங்கொ-கேட்டதும், புறப்பட ஆயத்தமானவைகளை கணக்கிட்டு, ஒருவேளை தேவைக்கும் குறைவாய் இவை இருக்குமாயின், வெளிச்சந்தையி-ருந்து கூடுதலாக வாங்கிக்கொள்ளும்படியாக வற்புறுத்த ஆயத்தமானார். செழுமையே வியாபாரமாகையால், அதன் முதலீடு குறைவாக இருக்கக்கூடும். புதிய கணக்கெடுப்பு அளவுக்கும் அதிகமான செலவீனமாய் இருக்கும். ஆனால், அவர் எப்படியாகிலும் துல்-யமான உண்மையை அறிந்துக் கொள்வதில் கவனமாய் இருந்தார்.

“எம். ஃபார் ஒரு அறிவுபூர்மான மனிதர். ஆனால், எம். ரோச்சின் வார்த்தைகளை தொடர்ந்து செயல்பட்டதினால் வெளிப்பட்ட வெளிச்சமானது ஐரோப்பாவின் சூழ்நிலைகள் மீது விழுந்தது. போரின் பயத்தினால் சமாதானம் உறுதிப்படுத்தப்படும்படியானது. ஆனாலும் வெளிப்படையாய் போர் என்று குறிப்பிட்டபோது, அதற்குண்டான ஏற்பாடுகளை பார்க்கும்

போது அது 1870 ஆம் வருடங்களில் இருந்ததை காட்டிலும் கூடுதலாக ராஜதந்திரிகளின் முன் அனுபவம் இருக்கவேண்டும். எம். ஜூல்ஸ் ரோச்சின் எச்சரிப்புக்கிணங்க மாற்று ஏற்பாடுகளை செய்ய கடந்த வருடம் ஜெர்மன் சர்க்கரவர்த்தி எத்தனை குறைவான தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார் என்பது நமக்குத் தெரியும். இத்தனை குறைவான சேவைக்கு மிகப்பெரிய தொகை லஞ்சம் கொடுப்பதை மக்கள் விரும்பவில்லை. அதற்குரிய விலையை கொடுக்க விரும்பாவிடினும், அதற்குரிய அவசியத்தை உணர்ந்து கொண்டதினால் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டனர். ஆகவே, ஜெர்மனி இன்று 24 மணி நேரத்திற்குள் போரிடத்தயாராகிவிடும் நிலையில் உள்ளது. பிரெஞ்சும் கூட பயத்தின் மிகுதியால், நம்பிக்கை இழந்த நிலையில் தானும் தன்னை அர்ப்பணிக்கத் துணியும், ஆயுத்தங்கள் செய்யப்படுவதையும் பணம் செலவழிப்பதையும் நாம் காண்போம். ஆனாலும், அது வெறுப்புடன் நிராகரிக்கப்பட்டுவிடும். ஜெர்மானியர்களைக் காட்டிலும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் செலவு செய்து சோர்ந்துவிட்டனர். ஆனாலும், தாங்கள் செலவு செய்ததற்கு தகுந்தபடி, தங்களுடையதைக் காட்டிலும் வ-மையானதொரு ராணுவம் என்றாவது ஒருநாள் பாரிஸ் அல்லது லயான்ஸ் மீது படையெடுக்கும் என்று எண்ணுகின்றனர். தத்துவமேதைகள் பிரெஞ்சுக்கும் ஜெர்மனிக்கும் இடையிலான பதட்டம் குறிப்பிடும் யாராலும் உணரக்கூடிய அளவு குறைந்துள்ளது என்று கூறுகின்றனர். அரசியல் நிபுணர்களும் எல்லாம் சமாதானமாய் இருக்கிறது என்று உறுதிப்படுத்துகின்றனர்; கெய்சரின் (ஜெர்மனியின் பேரரசர்) பண்பான நடத்தையை நன்றியுடன் பத்திரிகைகள் வெளியிடுகின்றன; ஜெர்மனியையும், அதன் கப்பற்படையையும் கௌரவிக்கும் பொருட்டு அதன் விழாவில் பிரான்சு கலந்த கொண்டது; ஆனால், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேசமும், அதன் அதிகாரிகளும் போர் தற்போதே நடக்கப்போவது போல் நடக்கின்றனர். ஒரு மாதத்துக்குள் சண்டை மூளும் என்ற நிச்சயத்துடன் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறவர்களானால் இவ்வளவு உணர்ச்சிவசப்படவோ, கூக்குர-டவோ, தங்கள் செல்வத்தை செலவிடவோ தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். இரண்டு நாடுகளுக்கும்

இருக்கும் பொறாமையை வ-யுறுத்தவே இவ்விதமாய் நடக்கின்றன என்பதை நினைவு கூறவேண்டும். இதைத்தவிர வேறு எதுவுமில்லை. நாட்டின் எல்லைப் பகுதியில் எந்த ஒரு நிகழ்வும் சம்பவிக்கவில்லை. பேரரசர் யாரையும் பயமுறுத்தவில்லை. பாரிசிலும் கூட யாரும் போரில் அத்தனை ஆர்வம் காட்டவில்லை. உண்மையில் பாரிஸ் ஜெர்மனியை விட்டுத் தன் பார்வையை திசை திருப்பிக் கொண்டது. மேலும், கிரேட் பிரிட்டனின் பக்கம் பார்வை சென்றவுடனேயே வெறுப்பும் பொறாமையும் சேர்ந்த தீப்பொறியை கக்குகிறது. மேலும், முடிவில் ரஷ்யாவின் புதிய ஆட்சியாளரிடமும் கூட போரை விரும்பக்கூடிய எந்த அடையாளமோ அல்லது அறிகுறியோ காணப்படவும் இல்லை. போரை எதிர்போக்கி அஞ்சவுமில்லை அல்லது போருக்கான விசேஷ ஆயத்தமும் செய்யவுமில்லை. ஆனால் ஜெர்மனி மறைமுகமாய் கடைசிவரையிலான எல்லா போர் ஆயத்தங்களையும் செய்வது தெரிகிறது. பிரான்சும் கூட அலறி, தீவிரமாய், அத்தனை அமைத-ன்றி ஆயத்தங்கள் செய்வது அவசியமற்றது. இது ஒரு நிரந்தரமான சூழ்நிலையாகவே நிகழ்கிறது. எல்லாமே எதிர்பாராதவிதமாக, விவாதிக்கப்பட்டு, இந்த சமயமே இப்போதே ஜெர்மனியும், பிரென்சும் போருக்கு தயாராகி 24 மணி நேரத்துக்குள் படையெடுக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு சூழ்நிலைக்கு கட்டாயமாய் தள்ளப்படும் நிலை உருவாகி வருவதை இப்போது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. 'ஜெர்மானியர்களே, உங்கள் புகையிலை வரி 2 மடங்காகிறது. ஏனெனில் ஆட்கள் வேண்டியுள்ளது' என்று இந்த வாரம் இளவரசர் ஹோஹென்லோஹி கூறுகிறார். 'பொருளாதார சீரழிவு' என்று எம். ரோச்சி வீறிட்டு அலறுகிறார். ஏனெனில், தம்மிடம் 150 ஆயிரம் வீரர்கள் குறைவு. மேலும், இவ்விரு நாடுகளிலுமே இவ்வித போர் தூண்ட-ன் விளைவாக வாணிபத்தில் எந்த இடையூறும் ஏற்படவில்லை என்பதை கவனிக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இந்த ஆபத்தானது ஒரு தீராத ஒன்று, மிகவும் தெளிவாய் புரிந்துவிட்ட ஒன்று. இது வாழ்வின் ஒரு நிலை என்றே மிகவும் தெளிவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. இவ்விதமான ஏதாவது ஒரு காரியம் தொடர்ந்து கொண்டே தான் இருக்கும். ஆனால், ஒரு தொடர்

பேச்சாய் இதைக் கேட்டு மிகவும் அலுத்துவிட்டதால், இவ்விஷயத்தை மனிதன் சற்று மறந்திருக்கிறான். இந்த மொத்த காரியத்திலேயே மிகவும் துக்கப்படக்கூடிய விஷயம் அதுவே. வெசுவியசை குறித்து டெரி டெல் கிரிகோ அஞ்சுவது போல, ஜெர்மனியோ அல்லது பிரெஞ்சோ போரின் மேல் இனி பயமே கொள்ளாது. அப்படி இருந்திருக்குமேயானால், ஒரு திடீர் சீற்றுத்துக்கு அசையாமல் இடம் கொடுத்திருக்க முடியுமா?

“எம். ஜூல்ஸ் ரோச்சி பேச்சின் பின்விளைவாக கூடுதல் வரிகளோ, அல்லது பிரதமரின் நெற்றியில் இரண்டு அல்லது மூன்று சுருக்கங்களோ தவிர வேறு எந்த திடீர் நிகழ்வுகளையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனெனில், பிரதமருக்கு கணக்கெடுப்பின் முடிவுகளில் அத்தனை விருப்பமில்லை. ஏனெனில் தேவையான அனைத்தும் வழங்கப்படும் என்றே அவர் அறிவுறுத்தப்பட்டார். ஆனால், ஐரோப்பாவின் ஆட்சியாளர், அரசியல்வாதிகள் மற்றும் தேசத்துக்கே அவ்வப்போது ஒரு காரியம் நினைவுபடுத்த வேண்டும். அதாவது தற்சமயம் பாதுகாப்பான உறக்கம் இல்லை. கப்பல்கள் பனிப்பாறைகளிடையிலேயே உழன்று கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு நிமிடம் கூட ஓய்வில்லாமல் கவனம் வேண்டும். ஒரே ஒரு நிமிட அஜாக்கிரதை கூட பெருந்த மோதல் மற்றும் இரும்பு கப்பல் மூழ்க காரணமாகிவிடும். நாகரீக முன்னேற்றமடைந்துவிட்ட பகுதியின் மனுக்குலத்துக்கே இது ஒரு கடினமான சூழ்நிலையாகத் தெரிகிறது. எப்போதும் கடினமான உழைப்பு, ஊதியத்தில் பெரும்பகுதி துண்டிப்பு, திறந்த வெளியில் படுக்கவும் தயார் நிலை. ஆனால் இவைகளுக்கெல்லாம் விமோச்சனத்தை எங்கே காண்பது? மக்களும் ஒரு விடையை காணமுடியாமல் வீண் முயற்சியி-ருக்கின்றனர். ராஜதந்திரிகளாவது தங்களால் முடியுமானால் ஜனங்களுக்கு உதவட்டும். ஆனால் சரித்திரத்திலேயே முதன்முறையாக மன்னர்கள் போரை ஒரு விருப்பமற்ற சோர்வுடன் பார்க்கின்றனர். அதாவது எந்தவொரு சந்தோஷத்துக்கான சந்தர்ப்பமும் இல்லை. இந்த அளவிடமுடியாத அபாயத்திற்கு ஈடுசெய்ய இயலாது என எண்ணுகின்றனர். தங்கள் நிலை கடுமையான உழைப்பு, அதிக அசௌகரியம், மிகுதியான பொறுப்பு நிறைந்ததே தவிர எந்தவித

முன்னேற்றத்தையும் இவர்களால் கொண்டு வரமுடியாதபடி வ-மையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவில் இருக்கும் சகோதரர்களைக்காட்டிலும், தாங்கள் அத்தனை மோசமில்லை என்ற திருப்தி மட்டும் மக்களுக்கு இருக்கிறது. அங்கே கட்டாய ராணுவ சேவை இல்லை, போரின் பயமில்லை, எல்லையிலும் பதட்டமில்லை என்றாலும் நாட்டின் (கருவூலம்) சேமிப்பெல்லாம் ஐரோப்பாவைப் போல் அளவுக்கதிகமாய் செலவிடப்படுகின்றது. ஏதோ போர்க்களத்தில் இருப்பது போன்ற நிலையற்ற பணப்புழக்கத்தினால் ஜனங்கள் சூறையாடப்படுகின்றனர். மற்றும் எந்த சூழ்நிலையிலும் தங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ள தயாராக இருக்கவேண்டும். ஐரோப்பாவின் தற்போதைய சூழ்நிலையானது சரித்திரம் காணாததாய் இருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் தனிப்பட்ட போர்கள் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் ஜனங்கள் அற்பகாரியங்களில் ஆர்வமுள்ளவர்களாய் இருப்பதும். எம். ரோச்சி அவர்களின் உரையைப் போன்ற ஒன்று இவர்களின் கண்களைத் திறக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதும் நம்மை வியப்புற வைக்கிறது. ரோச்சி சொல்கிறார், ‘நம்மிடம் 2 மில்-யன் வீரர்கள் உண்டு; ஆனால், 400 ஆயிரம் பேரே ராணுவ குடியிருப்பில் எந்த வேலையும் இல்லாமல் இருக்கின்றனர். இது போதாது இன்னும் 150 ஆயிரம் வீரர்கள் தேவை.’ இதை அறிவுபூர்வமாய் யாருமே யோசிப்பதில்லை, மேலும் ஜனங்களின் பிரதிநிதிகளும் எந்தவித, அக்கறையும் இல்லாமல் இருக்கின்றனர். தேசத்தலைவரோபிரெஞ்சு நாட்டவர் கூறும் ‘உண்மையான நிலை’ என்ன என்று தனக்கு கூறும்படி ராணுவ தலைவர்களை வற்புறுத்தி அவர்கள் கையில் மறந்த ஆயுதங்களை பறித்துக் கொள்கிறார். கனவில் மட்டுமே காணக்கூடியது என்று நினைக்கும் அளவுக்கு, நாங்கள் சமாதான சமுதாயத்தை சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. மேலும், உலகம் ஒரு நம்பிக்கைக்கு அப்பாற்பட்ட புத்தியீனத்தில் இருக்கிறது என்று எண்ணும் அளவுக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். இதைக் காட்டிலும் வேறு எதுவும் நலமானதாகவே இருக்கும், எல்சாசின் லோதினின் ஜெர்மனுடான சரணாகதியோ அல்லது அல்சாசி லோரேயன் பிரான்சுடானதோ நலமானதாக இருக்கும். இதைக் காட்டிலும்

முடிவில்லாத, விடை கிடைக்காத ஒன்றுக்காக எதிர்காலத்தையே பயத்தின் கீழ்ப்பணயம் வைப்பது மிக மோசமாக இருக்கிறது. இது கற்பனையான ஒன்றல்ல. இது சமூக அமைப்பானதே என்று கூறுகின்றனர். ஆனால், அழிவு வரும்முன் இவைகள் முடிவுக்கு வராதா?”

‘கிறிஸ்தவ ஸ்டேஸ்மெனில்’ பிரசுரிக்கப்பட்ட பிலெடெல்பியா பாரின் ஜாஸ். பெக். எஸ்க்கின் உரையி-ருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதி கீழ்க்கண்டவாறு இருக்கிறது. “தேசங்களின் அபாய நிலை” என்ற பொருளின் கீழ், கடந்த நூற்றாண்டை நினைவூட்டும் நோக்குடன் இருக்கிறது.

“மேரெங்கோவின் நில பிரதேசத்தில் நெப்போ-யனின் பீரங்கி முழக்கம், நமது இந்த நூற்றாண்டில் கிழக்கி-ருந்து மேற்கு வரைக்கும் எதிரொ-க்கிறது. ஒரு வருடம் கூட சமாதானம் காணப்படவில்லை. கடந்த 1800 ஆம் வருடம் முதல் இங்கிலாந்து 54 போர்களையும், பிரென்சு 142 போர்களையும், ரஷ்யா 23 போர்களையும், ஆஸ்டிரியா 14, ப்ரூஷியா 9 என 142 போர்கள் இந்த 5 நாடுகளிலும் நடந்துள்ளன. இதில் குறைந்தது 4 நாடுகளில் இயேசுவின் சவிசேஷமே அரசாங்க மதமாக இருக்கிறது.

“கிறிஸ்தவ நூற்றாண்டின் உதயத்தில், கிப்போன் கூறியபடி, ரோம பேரரசின் தயார்நிலை வீரரில் 400 ஆயிரம் பேர் பல பிரிவுகளுக்குள்ளும் யூப்ரடீஸ் முதல் தேம்ஸ் வரை சிதறடிக்கப்பட்டனர். இன்று ஐரோப்பாவின் தயார் நிலை வீரர்கள் 4 மில்-யனுக்கும் அதிகமாகவும், 2 வருடங்களுக்கு மேல் படையில் வேலை செய்தவர்களும், பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட வீரர்களும் சேர்ந்து 6 மில்-யனைத் தாண்டுகின்றனர். இது புத்திக்கு எட்டாத அல்லது கற்பனைக்கும் அப்பாற்பட்ட தொகையாக இருக்கிறது. சமாதான காலத்தில் 1/10 பகுதி நல்ல உடல்நிலை உடைய ஆண்கள் ஆயுதம் ஏந்தியும், 1/5 பகுதி பெண்கள் கடின உழைப்பாளிகளாகவும், ஆண்களுக்கு பதிலாக கடைகளிலும், வயல்களிலும் மற்றும் அருவருக்கத்தக்க பணிகளிலும் இருக்கின்றனர். ‘வீரச் செய-ன் காலம் கடந்துவிட்டது..... ஐரோப்பாவின் மகிமை போய் விட்டது.’

கடந்த 20 வருடங்களில் இந்த படைகள் ஏறக்குறைய 2 மடங்கு பெருகிவிட்டது. ஐரோப்பாவின் கடன் சுமை பெரும்பாலும் போர் காரணங்களாலேயே பெருகி, மக்களின் வியர்வையை குடித்தது. முடிவில் நினைக்க முடியாத அளவு பெருகி 23 ஆயிரம் மில்-யன் டாலர்களாகியது. தான் செலவிடும்படியான விருப்பமுள்ள காரியம் எது என்று கேட்டால் சந்தேகமின்றி நாகரீகமடைந்த 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஐரோப்பாவின் முதன்மையான விருப்பம் போர் என்பதே. ஏனெனில் உழைப்பி-ருந்தும், முதலீட்டி-ருந்தும் உறிஞ்சப்பட மூன்றில் ஒரு பகுதி வருமானம் முற்கால போரின் செலவுக்கான வட்டியாகவே செலவிடப்படுகிறது. மற்ற மூன்றில் ஒரு பகுதி எதிர்கால போர் ஆயத்தங்களுக்காகவும், மீதமுள்ள பகுதியே மற்ற எல்லா காரியங்களுக்கும் செலவாகிறது.

“ஈட்டி, வாள், யுத்த கோடா- இவைகளை தன் பிள்ளைகளின் விளையாட்டு பொருட்களாக நவீன மனிதன் ஒதுக்கிவிட்டான். அதற்கு பதிலாக போர் துப்பாக்கி மாற்றாக இருக்கிறது. இது 10 நிமிடம் தொடர்ந்து வெடித்து 3 மைல் தொலைவி-ருப்பவரை கொல்லும். அதன் நீண்ட உலோக குண்டுகள் அது ஓயும் முன் 3 பேரை அழிக்கும். புகையில்லாத வெடி மருந்தினால் பழைய பயங்கரத்தை காட்டிலும் ஒரு மின்னல் வேகத்தில் ஒரு வீரனையே வெடித்து சிதறடிக்கும். அதன் ஆற்றல் உண்மையாகவே கல்வாரி போரை மிஞ்சிவிட்டது. பேலாக்லாவின் மற்றும் பிக்கெட்டின் மனிதரைப் போல் கடந்த காலத்தில் நடந்த மிக பெரிதான தாக்குதலைப் போன்ற ஒன்றை, இப்போது மறுபடியும் நடத்த வேண்டுமாயின் எமிட்ஸ் பர்கின் சாலையை கடக்கும் முன்னமே நிர்மூலமாகிவிடும். இந்த நவீன துப்பாக்கிகளின் அழிவின் விளைவுகள் நம்பமுடியாததாக இருக்கிறது. இது எலும்பை பொடியாக்கும், சதையை கூழாக்கும் என பரிசோதனைகள் காட்டுகின்றன. இதில் பாதிக்கப்பட்ட காலானது சுக்குநூறாகி மறுபடியும் சரிசெய்ய முடியாததாகிவிடும். அதே போல் தலையில் அல்லது மார்பில் ஒரே குண்டில் சந்தேகமின்றி மரணம் நேரிடும். தற்கால இயந்திர துப்பாக்கி ஒரு நிமிடத்துக்கு அல்லது 30 வினாடிக்கு 1860 குண்டுகளை இடைவிடாமல் வெடிக்கச் செய்யும்.

அதன் இடைவிடா ஓசையானது தொடர்ந்து ஒ-ப்பது சாத்தானின் பாடலைப் போல படு பயங்கரமான ஓசையாக இருக்கும். டைட்டனின் நவீனமானதொரு ஆயுதம் 12 அங்குல பீரங்கி ஒரு ஏவுகணையை 8மைல் தூரம் தூக்கி எறிந்து, 8 அங்குல எஃகு இரும்பை துளைக்கக் கூடியது. ஹார்வைஸ்டு என்ற முறைமூலம் ஸ்டீ-ன் கடினமாக மேற்பகுதி கரியாக்கப்படுவதனால் மிக துல்-யமான துளை கூட அதை ஒன்றும் பாதிக்காது. 'காமர்ஸ் டிஸ்டிராயர்' என்று தற்கால கப்பற்படையால் அழைக்கப்படும் இயந்திரத்தின் நாசவேலைகளை சொல்லவே வேண்டாம். ஒரு கப்பல் 4 மில்-யன் டாலர் செலவில் கட்டப்படுகிறது. 18 அங்குலம் கனமான ஸ்டீல் தகடுகளால் மூடப்பட்டது. 11 ஆயிரம் குதிரை சக்தி கொண்ட இயந்திரத்தின் உதவியால் மணிக்கு 24மைல் தூரம் நீரில் பிரயாணிக்கக் கூடியது. ஸ்பெயின், பிரான்சு மற்றும் ஆங்கில கப்பற்படை குழுவான 150 கப்பல்களை ஸ்பாஃபெல்கரில் புறாக்கூட்டத்தைப் போலவும், ஸ்பெயினின் அர்மெடாவை புறா கூண்டின் மீது பாயும் ராஜாளியைப் போலவும், இந்த இயந்திர கப்பல் தாக்கக்கூடியது. ஆனாலும், இத்தனை போர் கருவிகளும் ஆயுதங்களையும் ஆற்றலும் உடைய கடல் அரக்கனாகிய கப்பலானது ஒரே ஒரு கண்ணி வெடியினால் மின்னலைப் போன்று வெடித்து சடுதியாய் அழிக்கப்பட்டது.

“இவ்வகையான போர் ஆயத்தங்கள் நம் நீர், நில பரப்பை ஆக்கிரமிப்பதினால் நாகரீக மனிதன் ஒரு பெரும் புரட்சியின் விளிம்பில் நிற்பதையே காட்டுகிறது. அதுவும் பாம்பிஈயின் மக்கள், தங்கள் பட்டணத்தின் அழிவின் நாளன்று எரிமலை முகப்பில் அசாதாரணமான சுருளான புகை மூண்ட அபசகுணத்தை கூட கவனிக்கத்தவறியதைப் போல் அத்தனை அஜாகிரதையாய் இருக்கிறார்கள். நமது காலம் போர்படை என்னும் அரக்கனின் பற்களால் விதையூன்றி இருக்கிறது. மனுக்குலமென்னும் விதை, ரத்தத்தை அறுவடை செய்யும் அளவுக்கு முற்றிவிட்டது. நெப்போ-யன் போன்று இவ்வுலகை தீக்கிரையாக்குபவர் தேவைப்படுகின்றனர்.

“நெருஞ்சிலை விதைத்து அத்திப்பழங்களை அறுவடை செய்வதும், அல்லது சூறாவளியை விதைத்து வருட முழுவதுமான சூரிய ஒளியினை எதிர்பார்ப்பதைப் போல இத்தனை தெளிவான இதற்கு முன் எப்போதும் இல்லாத அளவு போர் ஆயத்தங்களை செய்துவிட்டு அதை மறுப்பது போல் உள்ளது. ஜப்பான், சீனாவுக்கு இடையிலான சண்டையானது நவீன தளவாடங்கள் பாதி அளவுக்கே உபயோகப்பட்டும் அதன் செயல்பாடுகளை அரைகுறையாகவே மட்டும் அறிந்துகொண்ட மனிதர்களும் எப்படியாயினும் அது வரப்போகிற கலகத்திற்குரிய சாத்தியங்களை விளக்கத் தவறவில்லை. ஆர்ச்சி பெட் ஃபோபர்ஸ் போர் குறித்த மிகப்பெரிய பொறுப்பாளர்களுள் ஒருவரானவர் கூறுவதாவது, 'உலகை தடுமாற்றி, நடுநடுங்க வைக்க வரப்போகும் அடுத்த பெரிய போரின் உண்மையான காட்சியை யாராலும் அத்தனை பூரணமாக மெய்யாகவே படம் பிடித்துக் காட்ட முடியாது. இதன் மூலங்கள் பயங்கரமானதாக இருக்கும் என நாம் அறிவுப்பூர்வமாக அறிந்திருக்கிறோம். அறிவுக்கெட்டாத பெருவாரியான மரணம் வெடிமருந்தின் புகையில்லாததால் எங்கிருந்து வருகிறது என்றே கண்டுபிடிக்க முடியாதபடியான ஆயுதங்களி-ருந்து வலுக்கட்டாயமாய் பொழியும் ஏவுகணைகள், இவற்றின் விளைவுகளின் பயங்கரத்தால் இன்னும் மனிதன் அதிர்ச்சியடையவில்லை.' மேலும் 'வானத்தி-ருந்தே எண்ணற்ற மரணம் மழையைப் போல் பொழியும்' என்றும் கூறுகிறார். மெட்ஸ்சை சுற்றி நடந்ததைப் போல் ஒரு போரை நாம் நினைவு கூறும்போது Mitrailense என்ற பீரங்கி வெடித்து 6000 ஜெர்மனியரை 10 நிமிடத்துக்குள் வீழ்த்திவிட்டது. 1877ல் ப்-வ்நாவின் ஸ்கோபெல்லஃப் ஆனது 3000 பேரை சில 100 கஜம் தூரம் சுட்டு வீசியது. மேலும் (Mitrailense) பீரங்கியும், ஊசி துப்பாக்கியும் தங்களின் நாசவேலையில் 5மடங்கு கூடுதலாய் செயல்பட வல்லவை என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இவ்வகை எதிர்கால விளைவுகளை நினைக்கும் யாரும் திகிலுற்று, மன சோர்வு அடைவர். ஐரோப்பாவின் ராணுவ நிபுணர்களின் யூகப்படி இனிவரும் போரின் போது மரண எச்சரிக்கை அத்தனை அதிகமாய்

இருப்பதுடன், காயப்பட்டவர்களை கவனிப்பதோ அல்லது மரிப்பவர்களை அடக்கம் செய்வதோ கூட முடியாத அளவுக்காய் இருக்கும் என்பது சந்தேகத்துக்கே இடமில்லை. எனவே, ராணுவ தளவாடங்களை சுமந்து செல்வதுடன் நடமாடும் பிண எரிப்பு சாதனத்தையும் கூட எடுத்துச் செல்வது அவசியமாகும். ஏனெனில் அடக்கம் செய்வதை விட போரில் மரிப்பவரை இதில் இட்டு எரித்துவிடுவது சுலபமான ஒன்றாகிவிடும் என்றும் கூறுகின்றனர்.

“இஸ்ரவேலின் ரத்தம் பூசப்பட்ட வாசல்களை சங்காரத்துடன் கடந்து சென்று முதற்பேறானவைகளை தப்பவிட்டது போல இந்த பயங்கர போர்கள் சமாதானமான அமெரிக்காவைப் பாதிக்காமல் கடந்து சென்றுவிடும் என நீங்கள் ஒருவேளை நினைக்கலாம். அது அப்படியே என்று நிரூபிக்கும்படி தேவன் அனுமதிக்கவும் செய்தார். நமது நம்பிக்கைகள் எப்படி, எங்கிருந்து வருகிறது? மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீராவியும், மின்சாரமும், சிந்தனை, விருப்பங்கள் மற்றும் காரணங்கள் ஆகியவற்றால் மனிதனை ஒன்றுபடுத்தி விட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு பெரிய கண்டத்தில் போர் வருமானால் அது முடியும் முன்னமே இங்கிலாந்து மிக அத்தியாவசியமாக அதில் பங்குபெறக் கூடியதாகிவிட்டது. இந்த நாகரீக உலகமானது உலகளாவிய அக்கினியால் பாதிக்கப்பட்டே தீரும்படி உள்ளது. இது மட்டுமின்றி, உலகின் எல்லையில் தற்போது ஒரு கையளவு மேகத்தை காணமுடிகிறது. ஆனால், அதுவே ஒருநாள் வானத்தையே இருளடையச் செய்துவிடும். சீனா, ஜப்பான் ஆகிய கிழக்கிலுள்ள இருநாடுகளின் மக்கள் தொகை மகா ஆச்சரியமாக 500 மில்-யனை எட்டுகிறது. இதுவரையில் இந்த புற்றீசல் கூட்டமானது போர் கலையை குறித்து அறியாமையில் இருக்கின்றனர். ஏனெனில், கிறிஸ்துவின் பிறப்பி-ருந்து, உலக சமாதானம் எனப்படுவதற்கு ஏற்ப மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது இவை மட்டும் தனிமையை அனுபவிக்கின்றன. இதுவரை ஒதுங்கி இருந்துவிட்ட இந்த இரு நாடுகளின் மீது கிறிஸ்தவத்தின் ஒளி படவே இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் 30 வருடங்களுக்கு முன்பு மிகச்

சிறிய எண்ணிக்கையான ஆங்கிலேய பிரெஞ்சு வீரர்கள், தங்கள் துப்பாக்கி முனையில் பீகிங்கிற்குள் வலுக்கட்டாயமாய் நுழைந்தனர். இவையெல்லாம் மாறிவிட்டது. மேற்கத்திய நாகரீகமானது வேதத்தையும் குண்டுகளையும், தொப்பிகளையும், மதகுரு தலைப்பாகைகளையும் தெய்வ பக்தியையும், பலகுழல் பீரங்கிகளையும், சிலுவைகள் மற்றும் க்ரூப் பீரங்கிகளையும், புனித பேதுருவையும், வெடியுப்பையும் கிழக்கு நாடுகளுக்குள் கொண்டுவந்துவிட்டது. ஷைலாக்குடன் சேர்ந்து கிழக்கு நாடுகள் ஒருநாள் இப்படியாக கூறக்கூடும். ‘பயங்கரங்களை நீ எனக்கு கற்று கொடுத்தாய், நானும் அதை செயல்படுத்துவேன். சில சமயம் அது கடினமாய் இருக்கக்கூடும். ஆனால், நானோ உன் போதனையின் படியே அதை மேற்கொள்வேன்,’ பயங்கரமான பீரங்கிகளை பயன்படுத்துவதை ஏற்கனவே இவர்கள் கற்றிருந்தனர். இந்த போர் மீதான ஆர்வமானது ஒருசமயம் மேலை நாடுகளை வேறுபடுத்தி காட்டியது. செழுமையான கிழக்கு நாடுகளை நூற்றாண்டுகளாய் கொண்டிருந்த உறக்கத்தி-ருந்து தட்டி எழுப்பியது. காட்டு மிராண்டித்தனமான நாடோடிகள் பல லட்சம் பேரை தனக்கு பின் கொண்ட செங்கிஸ்கானை போன்ற மற்றுமொருவன் பெருத்த மாமலை போல் ஐரோப்பாவின் மீது விழமாட்டானா?

“இவ்வித ஆயத்தங்கள் ஒன்றுமில்லை. இவை போரை தூண்டுவதைக்காட்டிலும் சமாதானத்தையே உறுதியளிப்பதாகவும் மேலும், நவீன ஆயுதங்களின் விளைவுகளால் போரானது நிகழாததாகவும் வாதம் செய்யப்படலாம். பார்ப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கின்றதைப் போல் இந்தக் கருத்து காணப்பட்டாலும், உண்மையில் ஒன்றுக் கொன்று முரண்பாடான உண்மையே இதில் இருக்கிறது. மிகவும் குறைந்த போர் படைகளை உடைய நாடுகள் மிகவும் அதிகமான சமாதானத்தில் இருக்கின்றன. ஆனால் மிகப்பெரிய படைபலத்தை உடைய நாடுகள் பாதாளத்தின் எல்லையில் நடுநடுங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றன. ஸ்விட்சர்லாந்து, ஹாலந்து, பெல்ஜியம், நார்வே, ஸ்வீடன் மற்றும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் பிற உலக நாடுகளுடன் நல்லதொரு நட்புறவில்

இருக்கின்றன. அதேசமயம் பிரெஞ்சு, ரஷ்யா, ஜெர்மனி, ஆஸ்டிரியா மற்றும் இத்தா- ஆகிய நாடுகள் தங்கள் போர் தளவாடங்களின் இடையில் மாட்டிக் கொண்டு தடுமாறுகின்றன. தங்கள் எல்லைகளுக்கிடையே ஓயாமல் அதிருப்தியோடு அலைமோதுகின்றன. அவர்களிடத்தில் ஏராளமான போர்த் தளவாடங்களும் சர்வதேச விரோதமும் காணப்பட்டது. இவைகளுக்கு ஏதாவது ஒரு அற்ப காரணம் கிடைத்தாலே போதும் உடனே வெடிக்க தயாராக இருந்தன. சமீபத்தில் பேரரசி அகஸ்டா மனமகிழ்ச்சிக்காக பாரிசுக்கு வந்தது உலகையே எச்சரிப்பதாயிருந்தது, மேலும் விலைவாசி உயர்வுக்கும், அந்நிய செலவாணியின் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாய் இருந்ததுடன், எல்லா ஐரோப்பிய அமைச்சரவைகளும் கூடி, பரப்பரப்புடனும், ஆர்வமுடனும் ஆலோசனை செய்தன. ஒரு பொறுப்பற்ற பாரிஸ் வாசியின் நடத்தையினால் அவளது மகன் இளம் ஜெர்மனி பேரரசர் தன் உடைவாளை உருவ நேரிட்டது. இந்த ஒரு சிறு சம்பவம் அவளை மிகவும் அவமதித்துவிட்டது. இவ்வாறு தெருவில் போகும் ஒரு கபடமற்ற இளைஞனால் உலகமே போரினால் அசைக்கப்படும் அளவுக்கு காரியங்கள் மிகவும் மோசமாகவே இருந்தன. செழுமை, கோடிக்கணக்கான நமது சக மனிதர்களின் உயிர்கள் யாவும் தனிமனிதன் ஒருவனுடைய அனுமதியான உணர்வின் மேலேயே சார்ந்திருக்கிறது. நாகரீகத்தைப் பற்றிய வர்ணனை எத்தனை பயங்கரமாய் இருக்கிறது!

“மனுசுலமானது ஒரு பாதையின் பிரிவில் நின்று கொண்டிருக்கிறது என்கிற கருத்து உண்மையான தெளிவான ஒன்று. எல்லா ஆயத்தங்களும் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துவிட்டன. ஐரோப்பியர்கள் இதற்கும் மேல் ஆயுதங்களை தாங்க இயலாது. இத்தா- ஏற்கனவே திவாலாகிப்போய் இதன் காரணமாய் புரட்சி சூறாவளிக்குள் எந்த நேரமும் மாட்டிக் கொள்ளும் நிலையி-ருக்கிறது. ஆகவே, அநேக சிந்தனையாளர்கள் நம்புவது என்னவெனில், ஐரோப்பிய நாடுகள் ஒன்று போரிடவேண்டும் இல்லாவிடில் நிராயுதபாணிகளாய் எல்லாவற்றையும் வீசி

எறிந்துவிடவேண்டும். நிபுணர் ஒருவர் கூறுவதாவது. ‘.....தேசங்களின் மீதான நாசங்கள் குழப்பமானதாக உள்ளது..... மனிதனின் இதயம் பயத்துடன், பூமி மீது வரப்போகும் ஆபத்தை எதிர் நோக்கியே இருக்கின்றன.”

நியூயார்க் டிரிபூன், மே, 1895ல் ஐரோப்பாவின் நிலையான ஆளுகையை குறித்த நிலையை இவ்வாறாக கூறுகிறது:

“தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கென ஓய்வு பெற நினைக்கும் ராஜாக்கள், ராஜாங்கத்தை துறப்பது என்பது நடைமுறையில் காணப்பட்டது. பல முக்கிய நிகழ்வுகளைக் கொண்ட காலகட்டமான 1848-1849ல் ஐரோப்பா முழுவதிலுமே ஏகாதிபத்திய நோக்குடனான ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக வெளிப்படையான கிளர்ச்சிகள் எழுந்ததாக கூறப்படுகிறது. எத்தனையோ சர்வ அதிகாரமுள்ள செல்வாக்கான மன்னர்கள் கூட அரசாட்சியை துறந்துவிடுவதாக அறிவித்தனர். 1848ல் அநேக ராஜ்யங்களின் இளவரசர்கள் முந்தைய நூற்றாண்டில் பிறந்திருந்து, அவர்களது பாரம்பரிய செல்வாக்குள்ளேயே வளர்க்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் உண்மையில் எந்த தகுதியுமே அற்றவர்களாயும், மற்றும் தேசிய சட்டதிட்டங்களை புரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய ஆற்றல் இல்லாதவர்களாயும் இருந்தார்கள். இரத்த வெறிபிடித்த சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் முழுமையான அழிவின் யோசனைகளுக்கு வழி கொடுத்ததினால் வெகு சீக்கிரத்திலே 16ஆம் லூயிஸ் மற்றும் மேரி ஆன்டோனிட்டி ஆகியோரை தூக்குமேடைக்கே அழைத்துச் சென்றது. இதனால் தங்கள் அரியணையையே துறக்கவும் தயாராயினர். மேலும் அந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த 2 வருடங்களில், ஆஸ்டிரியா, சார்டீனியா, பாவேரியா, பிரெஞ்சு மற்றும் ஹாலந்து ஆகிய நாடுகளின் சிங்காசனங்களை அதன் ஆட்சியாளர்கள் கா-செய்துவிட்டனர். அரை நூற்றாண்டு கடந்துவிட்ட இப்போதும் கூட அவர்களது தலைமுறையினர் தங்கள் வரிசைப்படியே இந்த முடியரசை துறக்க விழைகிறார்கள். அவர்களும் கூட மக்களால் விரும்பப்படுகிற சட்டதிட்டங்களானது நல்லதொரு அரசாங்கத்துக்கு ஒவ்வாததாய் இருக்கிறது என்பதனை உறுதியாய்

ஒப்புக்கொள்கின்றனர். அதுவும் ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிராக முரண்பாடும் இரண்டு நிறுவனங்களான அரசாட்சியும், பாராளுமன்றமும் ஒப்புரவு ஆகுதல் என்பது இயலாத காரியம் என்கிறின்றனர். இதில் ஒரு வகையில் அவர்கள் அத்தனை தவறுள்ளவர்களாக இல்லை. ஏனெனில் இந்த மக்களால் விரும்பப்படும் அரசாங்கத்தின் முன்னேற்றமானது குடியரசை நோக்கி போய்க் கொண்டிருப்பது சந்தேகமின்றி உண்மையாகவே அரியாசனத்தின் கௌரவத்தையும் அதிகாரத்தையும் குறைத்துக்கொண்டே வருகிறதாகவே இருக்கிறது. மக்களுக்கு அல்லது அவர்களது அரசியல் சட்டபூர்வமான பிரதிநிதிகளுக்கு உத்தரவாதமான ஒவ்வொரு சட்டப்படியான அதிகாரம் மற்றும் உரிமைகளும் பெரும்பாலும் மன்னர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. மேலும் காலம் செல்லச்செல்ல போற்றத்தக்க பிரபலங்களாக இருந்த ராஜாக்களும், மாமன்னர்களும் அவசியமற்றவர்களாகவும், வெறும் பெயரளவிலான தலைவர்களான இவர்களது பெலனீனங்களும், அதிகாரமின்மையும் இவர்களை கனத்திற்கு உரியவர்களாக வைப்பதற்கு பதிலாக கே-க்குரியவர்களாகவும் ஆக்கிவிட்டது என்பது மிகவும் தெளிவாய் தெரிகிறது. அல்லாமலும் அரசியல், பொருளாதார, அறிவியல் முன்னேற்றங்களுக்கு அவர்கள் தீவிரமான தடங்கல்களை உண்டாக்கினர். உண்மையில் பார்க்கப்போனால், வரும் நூற்றாண்டுகளில் வெறும் சமூக நடுவர்களாக இருப்பதைத் தவிர வேறு எந்த நிலையும் அவர்களுக்கென்று இருக்காது. அதுவும் அவர்களது அதிகாரம் எல்லாம் வெறும் சம்பிரதாயமான செயல்பாடு மட்டுமே என்கிற அளவுக்கு வரைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, எழுதப்பட்ட சட்ட ஒழுங்கின்படி அல்லாமல் வெறும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவிதமாகவே செயல்படுத்தப்பட்டது.

“அரியாசனத்தை துறப்பதாக அறிவித்த மன்னர்களிடையே முத-டம் வகிப்பவர் ஹெலன்சின் மன்னர் ஜார்ஜ் ஆவார். அவரது அறிக்கையில் தனது சௌகரியமில்லாத அரியாசனத்தை குறித்து தான் சோர்ந்து பெலனீனமாகிவிட்டதாகவும், மேலும் கிரேக்க நாட்டின்

சூழ்நிலையானது மன்னராகிய தமக்கு இனிமையற்றதாக முடிவடைந்துவிட்டதாக எந்த தயக்கமுமின்றி கூறுகிறார். மேலும், தனது மகன் கான்ஸ்டான்டினிடம் எத்தனை விரைவில் முடியுமோ அத்தனை விரைவாக தன் செங்கோலை ஒப்படைப்பதில் ஆர்வமாக இருக்கிறார். ஏதென்சில் குடிமக்களுடன் எந்த தொடர்பும் இதற்கு மேல் இல்லை. நண்பர்கள் இல்லை. வெளிநாட்டு விருந்தினர்களும் தடை செய்யப்பட்டனர். மந்திரி சபையின் அவமதிப்பான தீர்மானங்கள் தொடர்ந்து ஒருவித அழுத்தத்தை கொடுத்தன. வெளிநாட்டு மன்னர்களுடனான இவருக்கு இருந்த நெருக்கமான உறவின் பிணைப்பின் காரணமாய் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு இவரது ஆட்சியே இவரை ஒரு தடுமாற்றம் மற்றும் அசௌகரியமான நிலைக்கு கொண்டு வர விரைவாய் செயல்பட்டன.

“ஆஸ்கார் மன்னரும் தான் ராஜினாமா செய்துவிட்டு தனது ராஜ்யபாரத்தை தன் மூத்த மகனுக்கு கொடுப்பதாக கூறுகிறார். இவரைப் பொருத்தவரை வற்புறுத்திக் கூற பாராளுமன்றங்கள் ஒன்றுக்கு பதில் இரண்டு ஆக இருக்கின்றன. கிறிஸ்டியானியாவும், ஸ்டாக்ஹோமும் எப்போதுமே நேருக்கு நேர் விரோதமாய் இருந்தன. ஒருவரை குற்றப்படுத்தாமல் மற்றவரை திருப்திபடுத்த முடியாத நிலை, இதன் விளைவாக அவரது வற்புறுத்த-ன் காரணமாய் நார்வே மற்றும் ஸ்வீடன் ஆகியவை உள்நாட்டு கலவரத்தில் இருக்கின்றன. இந்த இரு நாடுகளுக்கும் இடையே இருக்கும் தகராறு துப்பாக்கி முனையில் தான் பதவியை பறிக்க முயற்சிப்பதே தவிர, இவர் நினைத்தப்படி அரியணையை தானாக துறப்பதை ஆதரிக்கவில்லை என்பது இவர் மனதுக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. மேலும், அவர் ‘தானும் கூட கிரேக்க நாட்டு மன்னர் ஜார்ஜ் அவர்களைப் போலவே மிக சிறந்த ஒன்றையே செய்திருப்பதாகவும், நேர்மையுடனான அரசியல் சட்டம் என்பதற்கு இணையாகவே தன் செங்கோலுடனான ஆட்சியை நடத்தியிருக்கிறேன்’ என்றும் கூறுகிறார். ஆனால், இனி மேலும் அவ்வாறே தொடருவது சாத்தியமில்லை. எனவே தன் பட்டாபிஷேக உறுதிமொழியை மீறுவதா அல்லது பதவியி-ருந்து இறங்கி அவர்

மகனுக்கு அதை கொடுப்பதா என்பது அவருக்குள் கேள்வியாகவே இருக்கிறது.

“அதே போல டென்மார்க்கின் அரசர் கிறிஸ்டியன் கூட தனது 80வது வயதில் நேஷனல் லெஜிஸ்லேட்டரில் அல்டிரா ரேடிகல்ஸ் மற்றும் சோஷ-ல்ட்க்கும் இடையேயான சமீபகால பொதுத்தேர்த-ன் விளைவாக, அரியாசனத்துக்கு விரோதம் உருவானதை காண்கிறார். அது பெரும்பான்மையான ஆதரவை பெற்று, எண்ணிக்கையிலும் முத-டம் வகித்து, நடுத்தர-பரெஸ்கடனும், சிறுபான்மையான கன்சர்வேடிவ் கட்சியுடனும் கூட்டாகி மூவரும் ஒன்றாகினர். இதி-ருந்து ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகளாய் மன்னராட்சிக்கும், பாராளுமன்றத்துக்கும் இடையே டென்மார்க்கில் தொடர்ந்து வந்த கருத்து வேறுபாட்டுக்கு கடந்த கோடைக்காலத்திலே ஒரு முடிவு ஏற்பட்டதாக இவர் கருதும்படியானது. அதன் பிறகு பல கருத்துவேறுபாடுகளை நீக்க அநேக சலுகைகளை செய்ததினால் எல்லாம் சுமுகமாக செல்லவேண்டியதாக இருந்தது. ஆனால், அதற்கு பதிலாக தற்போது பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மையான ஆதரவானது இவருக்கு எதிராக அணி வகுத்தது. மக்களது உரிமைகளை கருதி ஏற்கனவே அதை அமல்படுத்த தன் கருத்தையும் வெளியிட்டது. மேலும், மன்னரின் சார்பாக அரசியல் சட்டத்திட்டத்தின் கருத்தை சம்மதிக்கும்படி வற்புறுத்தவும் செய்தது. வயோதிகத்தின் நிமித்தமும், பெலவீனத்தினாலும், இவரது ஆட்சிக்காலம் முழுவதும் பின்பலமாக இருந்த திடமான எண்ணமுடைய இவரது மனைவியின் சுகவீனத்தினாலும் தன் வ-மையான பின்பலமாகிய மருமகன் ரஷ்யாவின் மறைந்த மாமன்னர் அலெக்ஸாண்டரின் ஆதரவு நீங்கிவிட்டதாலும், இனிமேலும் தற்போதைய சூழ்நிலையை மேற்கொள்ள சக்தியற்றவராக அவர் உணர்ந்ததால், தன்னுடைய மகனுக்கு ஆட்சி பொறுப்பை மாற்றி அமைக்கப்போவதாக அறிவித்தார்.

“இந்த மூன்று மன்னர்களுடன் இத்தா- மன்னர் ஹம்பர்ட்டின் பெயரும் சேர்க்கப்படவேண்டும். ஏனெனில் இவர் தனக்கும் தன் மனைவிக்கும் வெறுப்புண்டாகும்படி வலுக்கட்டாயமாக தன்

ஆட்சியை பிரதம மந்திரியிடம் ஒப்படைக்கும்படி செய்யப்பட்டார். மேலும், தனக்கு மனத்தளவில் சம்மதமின்றி போனாலும், சட்டத்துக்கு உடன்பட்டு தன் பெயரை ஒரு செயல்திட்டத்துக்கு கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று. இத்தா- அரியணையை கைவிடப்போவதற்கு முன்னெச்சரிகையாக அவரது எதிர்காலத்துக்குரிய தனிப்பட்ட செல்வமெல்லாம் ஏற்கனவே வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்யப்பட்டுவிட்டது என்பது ரகசியமே இல்லை. மேலும், எப்போதும் இல்லாத அளவு பொறுக்கமுடியாத சூழ்நிலையானது அவரை சுற்றி இருந்த மக்களிடையே அவரையும் அவரது மனைவியையும் வெறுத்து ஒதுக்கும்படியாக நிர்பந்தித்ததை கண்டார். அது மட்டுமின்றி ஆலயத்திலும் இவரது மற்றும் ராணியின் உண்மையான மதஉணர்வுகளுக்கும் எதிரான ஒரு நிலையில் நிற்க வேண்டியிருந்தது. மட்டுமின்றி அதேவிதமாய் இத்தா-யின் ஆட்சி இல்லம் பழைய உலக மாளிகைகளை போன்று மிகவும் தர்மசங்கடமானதும் விகாரமானதுமானதொரு நிலைமையில் வைத்தது. ஹம்பர்ட்டின் மன்னர், மிகவும் மென்மையான இவர் வெளிநாட்டு அரச உரிமையாளர்கள் தன்னை மையமாக வைத்து செய்யும் அவமரியாதைகளை எல்லாம் உன்னிப்பாய் கவனித்து வருகிறார். ரோமுக்கு வந்ததின் நிமித்தம் வாடிகளை குற்றப்படுத்தியததாருமோ என பயந்து அவர்களை சந்திக்காமல் விட்டுவிட்டார்.

“போர்ச்சுக்கல்-ன் ராணி மேரி அமி- என்பவரும் இப்படி நடந்ததுண்டு. பாரிசின் பிரபுவின் மனைவியான இவர் தனது தாயாரைப் போல மிகவும் திடமனதுள்ளவர். கார்லஸ் மன்னரும் வெகுநாட்களாகவே தன் பதவியை தன் மகனுக்காக கைவிட்டார். ருமேனியாவின் மன்னர் சார்லஸ்கம், பேவரியாவின் இளவரசர் ரீகன்ட்டும் கூட தன் உறவினருக்காய் தன் பதவிகளை விட்டுவிட்டனர். கடைசியாக பஸ்கேரியாவின் இளவரசன் ஃபெடினான்ட்சின் ரூசோபில்ஸ் நண்பர்களும் கூட முடிதுறக்கும்படி அவரை வற்புறுத்தினர். மேலும், அவர் மஸ்கோவிட் ப்ரொடெக்ஷனின் கீழ் மறு தேர்வு செய்யப்படும்படியாய்

வேலைகளை மேற்கொள்ளவும் செய்தனர். ஆனால், தன் விலகுத-ன் பலனை எண்ணி அவர் நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கு ஒப்புக்கொள்ள மிகவும் யோசித்தார். ஏனெனில், ஒருமுறை தானாக முன்வந்து தன் மணிமுடியை ஒப்புவித்துவிட்டால் அதை மறுபடியும் பெறுவதற்கு அநேக தடைகள் வரலாம். ஏனெனில் எந்த நேரத்திலும் எதுவும் நடக்கலாம் என்று அவர் அறிந்திருந்தார்.

“ஆகவே, தங்கள் சொந்த நோக்கின்படி மக்களை பொறுத்தவரை, மணி முடியை, அரசு பதவியை துறப்பதினால் எந்தவித முன்னேற்றமும் நடந்துவிடப்போவதில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக, 50 வருடங்களுக்கு முன் அரசியல் நிர்ணயத்துக்கும் பாராளுமன்ற சலுகைகளுக்கும் நடந்த போராட்டம் ஒருவேளை புதுபிக்கப்படலாம்.”

சோஷ-சத்தின் ஆரவாரமான ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஜெர்மன் ரியச் ஸ்டேக், பெல்ஜிய நாடாளுமன்றம் மற்றும் பிரெஞ்சின் பிரதிநிதிகளின் சிறப்பு பிரிவுகளில் பதவியில் இருப்போரது பயத்தை குறைக்கும்படி எந்தவிதத்திலும் திட்டமிடப்படவில்லை. ஜெர்மன் சோஷ-ச அங்கத்தினர்கள் அதிபதியின் நியமன சமயத்தில் கொடுக்கப்பட்ட பேரரசரின் விருந்தில், கலந்துகொள்ள மறுத்துவிட்டனர். தங்கள் இருக்கையை விட்டுக்கூட மரியாதை நிமித்தமாய் எழவில்லை. பெல்ஜிய சோஷ-ஸ்டுக்கள், மேல் குடிமக்களுக்கும் முதலாளிகளுக்குமே சாதகமாக மன்னர் இருக்கிறதை உணர்ந்து அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட விருந்தில், “மக்கள் நீழி வாழ்க! முதலாளிகள் ஒழிக!” என்று கோஷமிட்டனர். மேலும், பிரெஞ்சு பிரதிநிதிகளின் குழு அங்கத்தினர்கள் ஒரு சமயத்தில் தங்களை ஏமாற்றியவர்களைக் கொண்டு, புரட்சி என்பது இன்னும் முடியவில்லை. எவ்வளவு பணிவுடன் அமைதியான முறையில் கேட்டாலும், மறுக்கப்படுகிறது என்று அறிவித்தனர்.

ஜெர்மனியின் சோஷ-சத்தின் வளர்ச்சியை கண்காணிக்கும் வகையில் ஒரு மசோதா, ரியச் ஸ்டேக்கில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. ஆனால், இது ஒரு சட்டமாக மாறமுடியாமற்போகும்படி நிராகரிக்கப்பட்டதன்

காரணம் கீழ்க்கண்டவிதமாய் பத்திரிகையில் அறிவிக்கப்பட்டது:

“ரியச் ஸ்டேக்கின் புரட்சிக்கெதிரான மசோதாவானது, சமீபத்தில் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஏனெனில், நமக்குள் பாஷை மற்றும் நிறுவனங்களில் வேறுபட்டிருந்தாலும், நமக்கு பொதுவாக அநேகம் உண்டு. சோஷ-சத்தை எதிர்க்க ஜெர்மன் அரசு கடைசியாக முயன்றாலும், சரித்திரத்திலேயே இத்தேசம் ஒரு சுவாரசியமான அத்தியாயத்தை உண்டாக்குகிறது.

“ஜெர்மனியில் சோஷிய-ஸ்டிக் கட்சியின் மீது நீண்ட நாட்களாகவே ஈர்ப்பு அதிகரித்துள்ளது. ஆனால், 1878வரை இல்லை. இதனிடையே பேரரசரின் மேல் இரண்டு முறை கொலைமுயற்சி நடத்தப்பட்டபடியால், அரசாங்கம் அடக்குமுறையை தீவிரமாய் கடைபிடித்திருந்தது. 1878 சோஷ-ஸ்டிகளுக்கு எதிரான முதல் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு பின் இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை அது 1880, 82, 84, 86 என்று புதுப்பிக்கப்பட்டது.

“இதற்குள்ளாக கூடுதலான சட்டங்கள் இயற்றப்படுதல் அவசியம் என கருதப்பட்டது. ஆகவே, 1887ல் பிஸ்மார்க் என்ற உயர் அதிகாரி ரியச் ஸ்டேக்கிற்கு புதியதொரு சட்டத்தை குறித்த ஆலோசனையை கொடுத்தார். இதன் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்குள்ளாக சோஷ-ச தலைவர்களை முடக்கி வைக்கவும், குடிமகனுக்குரிய உரிமைகளை பறிக்கவும், அவர்களை தேசத்தை விட்டு வெளியேற்றவும், சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படும். ஆனால், பாராளுமன்றம் இவரது ஆலோசனையை நிராகரித்துவிட்டு, அது பழைய சட்டத்தை புதுப்பிப்பதிலேயே திருப்தி தெரிவித்தது.

“ஆனாலும், சில பகுதிகளிலாவது இன்னும் அடக்குமுறை சட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என தற்போதும் நம்பப்படுகிறது. ஆனால், சோஷ-ஸ்டிக் கட்சியின் வளர்ச்சி தொடர் கொள்கையை பரப்புவதில் இருந்த தைரியத்தின் முன்னேற்றம் ஆகியவை ஜெர்மனி மற்றும் ஐரோப்பாவின் பிற பகுதிகளில் ஒட்டுமொத்தமாய் நடந்த அரசியல் குழப்பத்தின் வன்முறைகள்

யாவும் இன்னும் கூடுதலான அடக்குமுறையை அரசாங்கம் கொண்டு வர தூண்டின. 1894 டிசம்பரில், உள்நாட்டில் ஒழுங்கு முறையை குலைக்கும் முயற்சியை தூண்டுபவர்களுக்கென புதியதொரு அரசியல் சட்டத்தை கொண்டுவர தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளதாய் பேரரசர் தெரிவித்தார்.

“அந்த வருட முடிவுக்குள்ளாகவே புரட்சியாளர்களுக்கு எதிரான மசோதாவானது மக்கள் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டது. அதன் சாராம்சங்களில் சாதாரண குற்றங்களுக்கான நாட்டின் சட்டத்தோடு கூட ஒரு குற்றத்தொகுதியும் நிரந்தரமான முக்கியத்துவம் பெறும்படியான சட்டத்திருத்தங்களும் இருந்தன. இந்த சட்டதிருத்தம் மூலமாக பொதுவாழ்வின் சமாதானத்துக்கு ஊறுவிளைவிப்பவர், மதத்தை, மன்னர் குடும்பத்தை, திருமணத்தை, குடும்பத்தை, சொத்துக்களை வெளிப்படையாய் தாக்குபவர் மற்றும் தீய வார்த்தையால் சண்டையிடுபவர், வாக்குவாதங்களை செய்பவர், அவர்களுக்கு தெரிந்து காரியங்களை சூழ்நிலைக்கேற்ப கற்பனை செய்து திரிந்து, அதை அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கு மற்றும் அதிகாரிகளின் ஆணைகளுக்கு அவமதிப்பை சேர்க்கும் வகையில் பேசுபவர் ஆகிய யாவருக்கும் தண்டனை அல்லது அபராதம் கட்டும்படியாய் செய்யப்பட்டது.

“இராணுவம், கப்பற்படை ஆகியவற்றில் சோஷிய-ஸ்டிக் பிரசாரத்தை குறிவைத்து, இதே விதமான பண்புகள் இந்த புதுச்சட்டத்தில் இடம் பெற்று இருந்தன.

“சோஷ-ஸ்டிகளின் எதிர்ப்பானது நாடாளுமன்றத்தின் உள்ளும் புறமும் மட்டுமிருந்து வந்தால், அதை அரசாங்கம் தன் மசோதாவினால் மேற்கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால், குற்றம் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டவைகளின் தன்மையானது சட்டத்தை விளக்குகின்ற பணியானது போலீஸ் நீதிபதிகளிடம் ஒப்படைக்கும் அளவுக்கு இருந்தபடியால், அதன் நிபந்தனைகளில் பேசுவதற்கும், போதிப்பதற்கும் பொதுகூடுகைகளுக்கும் இருந்த சுதந்திரத்துக்கு எதிராக ஒரு அச்சுறுத்தல் இருப்பதை, பெருவாரியான மக்கள்

பார்த்ததினால் ஒரு அவநம்பிக்கை, பீதி எழுந்துவிட்டது.

“அதேவிதம், ரிய்ச்டேக் இதனைக் குறித்து ஒரு ஆழ்ந்த யோசனை செய்தபோது, சொந்த நாட்டில் எங்குமே காணப்படாத ஒரு இயக்கம் துவங்கியது. படைப்பாளிகள் (எழுத்தாளர்கள்), பதிப்பாளிகள், கலைஞர்கள், கல்லூரி பேராசிரியர்கள், மாணவர்கள், குடிமக்கள் ஆகியோரிடமிருந்து மனுக்கள் குவிந்தன. கண்டன கையெழுத்துக்கள் ஏறக்குறைய ஒரு மில்-யனுக்கும் மேல் வந்து அதை உறுதிசெய்தன.

“பெர்-னர் டேக்பிளாட் போன்ற பிரபல பத்திரிகைகள் கூட இருபது ஆயிரம் முதல் நூறு ஆயிரம் பெயர்களை தாங்கிய தங்கள் வாசகர்களின் மனுக்களை ரெய்ச் ஸ்டேகிற்கு அனுப்பிவைத்தன. இதற்கிடையில் தலைநகரில் நடத்தப்பட்ட ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் நானூற்று ஐம்பது ஜெர்மன் பல்கலைக்கழகங்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் இந்த மசோதாவுக்கு எதிர்ப்பை தெரிவித்தன.

“இந்த மறுப்பின் அளவானது பொதுவாகவே எதிர்க்கப்பட்டது தவிர்க்க இயலாததாக இருந்தது. மேலும், இந்த சோஷ-ஸ்டிக் கட்சியானது பெரும்பாலும் அரசாங்கத்தை தோற்கடித்துவிடக்கூடும். இருந்தும் கூட ரிய்ச் ஸ்டேக் இந்த மசோதாவை கண்டனம் செய்வது அது சோஷ-ஸ்டிகளை குறிவைத்து தாக்குவதற்காக அல்ல. ஆனால், அரசியல் குழப்பத்தை கருத்தில் கொண்டிருப்பதால் இது மக்களின் உரிமைகளுக்கு பெருமளவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதால் தான்.”

மேலும், லண்டனில் சோஷ-ஸ்டிகள் தொடர்ந்து வெற்றி பெறுவதாகவும் அராஜகம் மடிந்து வருவதாகவும் பேசப்படுகிறது. இங்கிலாந்தின் மிக வ-மையான தொழிலாளர் ஒருங்கிணைப்பான இன்டிபென்டண்ட் லேபர் பார்ட்டி தற்போது ஒரு பகிரங்கமான சோஷ-ஸ்டிக் அமைப்பாக இருக்கிறது. பல காலம் முன்பே ரத்தவெள்ளமான புரட்சியை இது எதிர்பார்க்கிறது. அதனால் மட்டுமே, தற்போதைய மன்னராட்சியின் அழிவின் மீது சோஷ-ச குடியரசு நிலைபெற்று நிற்கமுடியும் என்கிறது.

இந்த உண்மைகளையும் மனோபாவத்தையும் அறிந்து ராஜாக்களும், ஆளுகிறவர்களும், தங்களையும் தங்கள் உரிமைகளையும் புரட்சியின் ஆபத்துகளி-ருந்தும் உலகளாவிய அராஜகத்தி-ருந்தும் பாதுகாத்து கொள்ள முன்னெச்சரிக்கைகளை எடுத்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். பயத்தின், துயரத்தின் காரணமாய் அவர்கள் இருந்தாலும், சிறிதளவாவது நம்பிக்கையை இந்த கூட்டணி மீது வைக்கின்றனர். எந்த ஒரு நாடும் பிறநாட்டின் மீது கொள்ளும் ஆழ்ந்த வெறுப்பு, பொறாமை, பழி வாங்குதல் மற்றும் விரோதம் போன்ற மனப்போக்கின் இடையிலும் சுய லாபத்தினை கருத்தில் கொண்டு மட்டுமே ஒருவரோடொருவர் தொடர்பு வைத்துக்கொள்கின்றனர். ஆகவே, தங்கள் சுயநல திட்டங்களும், நோக்கங்களும் இணைந்து செயல்படுகிற வரையில் மட்டுமே அவர்களது கூட்டணி செயல்பட முடியும். அன்போ, தர்ம சிந்தையோ அதில் சிறிதும் இல்லை. எந்த கொள்கைகளினாலும் அவர்கள் அனைவரையும் ஒருமனப்பட்ட ஒத்துழைப்புக்குள்ளாய் கொண்டுவருவது என்பது ஒரு இயலாத காரியமாகிவிட்டது என்பதற்கு தினசரி செய்திதாள்களே ஒரு அசைக்கமுடியாத சாட்சியாக இருக்கிறது. எந்த சக்திகளின் கூட்டணியிடமும் நம்பிக்கையை எதிர்பார்ப்பது வீணானதாகவே இருக்கிறது.

கிறிஸ்தவ குருகுலம் இனியும் ஒரு அரண் இல்லை

இதை ஓரளவுக்காவது உணர்ந்து கொண்டவர்களாக, நீதிமுறைகளை தூண்டுவதாலோ அல்லது மதகுருமார்களின் அதிகாரத்தினாலோ மக்களுக்கும், ஆள்பவர்களுக்கும் இடையிலான விஷயத்தை குறித்த பெரும் பிரச்சனைகளை சமாளிக்க என்ன இயலும் என்று அவர்கள் சபையை (தேவன் தெரிந்தெடுத்த, தன் சபையாக அறிந்துகொண்ட பரிசுத்தவான்களாகிய அவரது சபையை அல்ல உலகம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறதான மாபெரும் அந்த உலக சம்மந்தமான பெயர் சபையை) ஆவலுடன் பார்ப்பதை நாமும் காண்கிறோம். சபையும் கூட அரசருக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான அமைதியான உறவை மறுபடியும் திரும்ப கொண்டுவருவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் உதவி செய்யவும் வழி

ஏற்படுத்தவும் மிக ஆவலாய் இருக்கிறது; ஏனெனில் மதகுருக்களாட்சியின் அக்கறையும் மற்றும் சமுதாயத்தின் பிரபுக்களாட்சியின் அக்கறையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையதாக இருந்தது. ஆனால், இவ்விதத்தில் உதவியை எதிர்பார்ப்பது என்பது வீணான ஒன்றாக இருந்தது. ஏனெனில், விழிப்படைந்த மக்களிடையே அரசாங்கம் மற்றும் மதகுருமார்களது வழிமுறைமைகளில் சிறிதளவு மரியாதையே மீதமிருக்கிறது. அதுமட்டுமின்றி சபையின் இந்த ஒருங்கிணைப்பின் உதவியானது பரீட்சைக்குட்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தது. உதாரணத்துக்கு ஜெர்மனியின் ரெய்ட்ஸ்டேக், இளவரசர் பிஸ்மார்க்கின் செல்வாக்கின் மூலமாக 1870ல் ஜெர்மனியில் ஜெஸ்கூட் என்ற (இயேசு நாதர்) சங்கம் ஒழிக்கப்பட்டது. ஜெர்மனியின் நலனுக்கு எதிரானது என்று கருதியும், கத்தோ-க்க கூட்டத்தாரின் நன்மதிப்பை பெறவும், இராணுவ நடவடிக்கைகளின் ஆதரவில் தனக்கு செல்வாக்கை சம்பாதிக்கும் எண்ணத்துடனும் சிறிது காலத்துக்குப்பின் தன் போக்கை மாற்றிக்கொள்ளும்படியும் இருந்தது. ஒரு கேள்வி நேர விவாதத்தின்போது குறிப்பிடும்படியான ஒரு கருத்து உருவானது. இது பெரும்பாலும் தீர்க்கதரிசனத்தைப் போல் நிரூபிக்கப்பட்டாலும், அந்த சமயத்தில் சபைக்குள் வெறும் சிரிப்புடன் கூடிய சலசலப்பையே ஏற்படுத்தியது. இந்த கருத்து என்னவெனில், ஜெஸ்கூட் சங்கத்தை மறுபடியும் நினைத்து பார்ப்பது என்பது ஒன்றும் அத்தனை பயங்கரமானது இல்லை. அதுவும் கூட (சோஷ-சம் - அராஜகம்) என்ற பெரும் வெள்ளத்தில் நிச்சயம் சீக்கிரம் மூழ்கிப்போகும்.

இத்தா-யின் அரசரும், ஆட்சியும் ரோம சபையுடன் இணைவதற்காக எடுக்கப்பட்ட முயற்சியின் நோக்கமானது. அராஜகத்தையும் சமூக நலன்களில் செழுமையையும் பரப்பும் என்ற அச்சம் மிகவும் தெளிவாக இருந்தது. இந்த உத்வேகத்தைக் குறித்து பிரதமர் கிரிஸ்பி குறிப்பிடும்போது, இத்தா-யின் தற்போதைய அரசியலை ஒரு சரித்திர கண்ணோட்டத்தோடு ஒப்பிட்டு பேச்சை துவங்கி, இன்றைய சமுதாய பிரச்சனைகளுக்கு புரட்சி இயக்கம் ஒரு முடிவு என்று கூறி பேச்சை முடித்தார்.

அவர் கூறியதாவது :

“சமூக அமைப்பானது இப்போது மிக முக்கியமானதொரு இக்கட்டின் வழியாக கடந்து சென்று கொண்டிருக்கிறது. இந்த சூழ்நிலையானது அத்தனை தீவிரமானதாக ஆகி வருகிறது. இதை பார்க்கும்போது உள்நாட்டு மற்றும் மத அதிகாரங்கள் கூடி ஒருமனப்பட்டு ‘கடவுள் இல்லை, அரசரும் இல்லை’ என்ற வாசகம் உடைய கொடியை விரும்பத்தகாத இந்த அமைப்புக்கு எதிராக ஒருமைப்பாட்டுடன் செயல்பட வேண்டியது அத்தனை அவசியமாக இருப்பதாக காணப்படுகிறது. இந்த ஒருங்கிணைப்பே சமூகத்தின் மீது போரை அறிவித்தது என்று கூறினார். இந்த சமுதாயம் இந்த அறிவிப்பை ஏற்கட்டும், ‘தேவனுக்கும், மன்னருக்கும் மற்றும் நாட்டுக்கும்’ என்று பதிலுக்கு யுத்தசத்தம் கூக்கூர-ட்டும்.”

எல்லா நாகரீகமடைந்த நாடுகளிலும் சமுதாய அதிகாரங்களின் மீது வரப்போகும் தீங்கை முன்னறிவிக்கும் இந்த பயங்கரமானது, ரோமின் போப்புடன் ஐரோப்பாவின் எல்லா சமுதாய அதிகாரங்களும் சமாதானம் ஆகும் சிந்தனைக்கு காரணமாக இருக்கிறது. மேலும், இழந்துபோன தனது மதசார்பற்ற அதிகாரங்களை திரும்பப்பெறும் தனது நீண்டகால மனவாஞ்சையை தற்போது மிகவும் சாத்தியமான ஒன்றாக பார்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் தலைவர்கள் யாவரும், போப்பரசின் 50வது நிறைவு விழாவின் போது, போப்புக்கு விலையேறப்பெற்ற வெகுமதிகளை கொடுத்ததின் மூலம் தேசங்களின் இந்த சிந்தனை மிகவும் தெளிவாக காட்டப்பட்டது. விழித்துக்கொண்ட உலகத்தின் மாபெரும் சக்தியுடனே கூட தங்களது சொந்த தகுதியற்ற நிலையானது ஒத்துழைத்ததை உணர்ந்த சமுதாய அதிகாரங்கள், வீணான துணிச்சலோடு, கிறிஸ்தவ உலகையே தன் பிடிக்குள் வைத்திருந்த கொடுங்கோலான போப்பரசின் முற்கால அதிகாரத்தை மனதில் கொண்டு, அந்த அரக்கனை வெறுத்தாலும் கூட, திருப்தியடையாத மக்களை தங்கள் கட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்வதில் வெற்றி காணமுடியும் என்ற பட்சத்தில், பெருவாரியான சலுகைகளை அளிக்க அவர்கள் முன்வந்தனர்.

ரோமன் கத்தோ-க்க சபையால் முன்வைக்கப்பட்ட உரிமைகளை அநேகர் ஒப்புக்கொண்டனர். ஏனெனில் இது ஒன்று மட்டுமே பொங்கிவரும் சோஷ-சம் மற்றும் அராஜகத்திற்கு

நம்பிக்கையான, வ-மையான அரணாக இருக்கும் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டனர். கவுண்ட் பால் வோன் ஹான்ஸ் புரூக் என்ற ஜெகூட் அமைப்பின் முன்னாள் அங்கத்தினரானவர் இந்த மாயையை மேற்கோள் காட்டி, பெல்ஜியத்தின் கத்தோ-க்கருக்கும், அங்கிருக்கும் சமூக குடியரசின் முன்னேற்றத்திற்கும் அந்த பகுதியி-ருந்து நம்பிக்கையற்ற நிலையை தெளிவாய் காட்டுகிறார். 1895ல் பெர்-னில் வெளிவந்த ப்ரூசிஸ்சி ஜார்புச்சில் வெளியான அவரது ஒரு கட்டுரையில் கூறியிருந்ததாவது :

“பெல்ஜியமானது நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களாகவே இத்தா-யின் ஒரு முக்கிய பகுதியாகவும், கத்தோ-க்க மத நாடாகவும் இருந்து வந்தது. இந்த நாட்டின் ஜனத்தொகை 6 மில்-யனுக்கும் அதிகம். இதில் 15 ஆயிரம் பேர் புராட்டஸ்டன்டாரும், 3 ஆயிரம் பேர் யூதர்களுமாவர். மீதியான யாவரும் கத்தோ-க்கரே. இங்கு பாவ அறிக்கை திடமாக இருந்தது. பெல்ஜியத்தின் சரித்திரம் மற்றும் வாழ்க்கையில் கத்தோ-க்க சபையே ஒரு வலுவான முன்னோடியாக இருந்தது. மேலும், அது மென்மேலும் பெருமிதத்தை சம்பாதித்து தன் மாபெரும் வெற்றிப்பாதையை கொண்டாடியது. வெகுசில பிரத்தியோக காரியங்களுடன் நாட்டின் கல்வி முறையையே அரசு தன் கட்டுக்குள் வைத்திருந்தது. விசேஷமாய் ஆரம்ப மற்றும் அரசு பள்ளிகளை....

“தற்போது கத்தோ-க்க பெல்ஜியத்தில் சமூக குடியரசு எப்படி செயல்படுகிறது? இதை கடந்த தேர்தலே காட்டியுள்ளது. ஏறக்குறைய ஐந்தில் ஒரு பாக ஓட்டுக்கள் சோஷியல் டெமாக்ரேட்டுக்கே போடப்பட்டிருந்தது. ‘பன்மை வாக்குகள்’ என்று இரண்டு (அ) நான்கு முறை அதே ஓட்டுக்களை கணக்கெடுத்து இந்த வகையிலான ஓட்டுக்கள் சோஷியல் டெமாக்ரேட்டுகளைக் காட்டிலும் சோஷி-ஸ்டிக் அல்லாத போட்டியாளர்களுக்குள் அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்ததை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இது பெல்ஜியத்தில் ஆளுகை செய்து, செல்வந்தரும், கல்விமானும் இவ்வகையிலான ஓட்டுக்களை போட வகை செய்தது. -பரல் கட்சியினிடமிருந்தே சோஷிய-ஸ்டிக்கிற்கு, ஓட்டுகள் பெருகும் என்று இத்தா-யைச் சார்ந்தவர்கள் உண்மையிலேயே கூறுகின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு இது உண்மையே. ஆனால் மதகுருக்களோ

இது சோஷ-சத்துக்கும் கடவுள் நம்பிக்கையின்மை மற்றும் சீரழிவுக்கும் எதிரான ஒரு அரண் என்று கூறுகின்றனர். இது நகைப்புக்குரியதே அன்றி வேறேதும் இல்லை. நாட்டின் மற்றும் சமுதாயத்தின் வாரிசுகளின் இந்த சுகவீனத்துக்கு கத்தோ-க்க சபையே வைத்தியரானால், இந்த சுதந்திரவாதிகள் எங்கிருந்து வந்தனர்?”

“சோஷியல் டெமாக்கிரசியிடமிருந்து காப்பாற்றும் அளவில், மிகச்சிறிய அளவே மக்களை நாத்திக சீர்திருத்த கொள்கைகளி-ருந்து கத்தோ-க்கர் காப்பாற்ற முடியும். 1886ல் பணியாளர்களின் நிலைமை சம்மந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளுடன் பலதரப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டது. நான்கில் மூன்று பாக அளவு பதில்களில் மக்கள் மதசம்மந்தப்பட்டவரையில் சீர்கெட்டு அல்லது கத்தோ-க்கமானது இன்னும் அதிக அதிகமாய் தன் அந்தஸ்தை இழந்து வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிரபுகளுக்கு தங்கள் முப்பத்தெட்டு ஆலயங்களி-ருந்தும் முப்பத்தைந்து மடங்களி-ருந்தும் (Convent) உபயோகமற்ற பதில்கள் வந்தன. புரூசெல்ஸ் கூறுகிறபடி ‘பத்தில் ஒன்பது பாக குழந்தைகள் முறை தவறிய வழியில் பிறந்தவர்களாகவும், நெறி தவறிய வழியில் விவரிக்கமுடியாத அளவுக்கும் இருக்கிறார்கள்.’ பெல்ஜியன் சோஷியல் டிமாக்கிரேட் இருக்கின்ற இந்த தேசத்திலே, கத்தோ-க்க இத்தா-ய அரசு பள்ளியில் படித்தபடியினால், பள்ளிகளில் கலந்து கொண்டபோது வருடத்துக்கு குறைந்தது அரை மில்-யன் கத்தோ-க்க பிரசங்கங்களும், மதசொற்பொழிவுகளும் கொடுக்கப்படும். அப்படி இருந்தும் கூட இவைகளின் நிலைமை இவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது. ‘மடங்களின் குருக்களின் தேசம்’ என்று சரியான காரணத்துடனே அழைக்கப்பட்ட இந்த தேசமானது சமூக சீர்திருத்தத்தின் சொர்க்க பூமியாக மாறிப்போனது.”

மிதமிஞ்சிய போர் ஆயத்தங்கள்

கூடியவிரைவில் நடக்கப்போகிற புரட்சியை குறித்த பயமானது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ தேசத்தையும் அளவுக்கு மிஞ்சிய போர் ஆயத்தங்களை செய்யும்படி விரட்டுகிறது. ஒரு தலைநகரின் பத்திரிக்கை கூறுவதாவது:

“ஐரோப்பாவின் ஐந்து பெரிய நாடுகள் 6,525,000,000 ப்ராங்க் அளவு பணத்தை, போரில் மனிதரையும், பொருட்களையும் அழிப்பதற்காக செலவு செய்ய ஒதுக்கி வைத்துள்ளன. இந்த பேராபத்தை விளைவிக்கும் காரியத்துக்காக ஜெர்மன் தேசமே முதன்மையாய் பெருவாரியான பணத்தை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது. அதனிடம் 1,500,000,000 ப்ராங்குகள் இருக்கிறது. பிரான்சிடம் 2,000,000,000 ப்ராங்கும், ரஷ்யாவில் காலரா மற்றும் பஞ்சுத்தினால் நாசம் ஏற்பட்ட பிறகும் கூட 2,125,000,000 ப்ராங்கும், ஆஸ்டிரியா 750,000,000 ப்ராங்கும் எல்லாரிலும் ஏழ்மை நாடான இத்தா-250,000,000 ப்ராங்கு குறைவாகவும் ஒதுக்கின. இந்த மாபெரும் தொகையானது வெறுமனே பயன்படுத்தப்படாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. போர் மூண்டாலொழிய இவை தொடமுடியாதபடி உள்ளன. ஜெர்மனியின் பேரரசர் வில்-யம் கூறுகிறார்: ‘இந்த போர் நிதியில் ஒரு சல்-க்காசை தொடுவதைக் காட்டிலும் ஜெர்மனியின் பொருளாதார சீர்கேடு வேறெதிலும் இல்லை.’”

1895ன் ஆரம்பத்தில் வெளிநாடுகளின் படைபலத்தைப் பற்றி அமெரிக்க ராணுவத்துறை ஒரு கணக்கை தயாரித்தது. அதன்படி : ஆஸ்டிரோ ஹங்கேரி, 1,794,175; பெல்ஜியம், 140,000; கொலம்பியா, 30,000; இங்கிலாந்து, 662,000; பிரான்சு, 3,200,000; ஜெர்மனி, 3,700,000; இத்தா-, 3,155,036; மெக்சிகோ, 162,000; ரஷ்யா, 13,014,865; ஸ்பெயின், 400,000; ஸ்விட்சர்லாந்து, 486,000. இந்த படைகளை பராமரிக்க வருடத்திற்கு 631,226,825 மில்-யன் டாலர் செலவாகிறது.

பிரதிநிதிநிதித்துவ சபைக்கு ராணுவ காரியதரிசி அறிவித்தபடி அமெரிக்காவின் போர் வீரர்கள் 141,846 பேர் ஆவர். மேலும் இன்னும் ஒருங்கிணைக்கப்படாமல் இருக்கும் கைவசம் உள்ள ராணுவத்தினரின் எண்ணிக்கை 9,582,806 பேர் என்றும் காரியதரிசி கூறுகிறார். இதனை ஐரோப்பிய நாடுகளில் ‘War Footing’ என்பர்.

ஐரோப்பா சுற்றுப்பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு தற்போது வந்துள்ள நியூயார்க் ஹெரான்டின் செய்தி தொடர்பாளர் கூறுகிறார்:

“ஐரோப்பாவில் அடுத்த போர் எப்போது வந்தாலும், அதன் அழிவின் பயங்கரமானது இந்நாள் வரை பார்த்திராத அளவாக இருக்கும். அதற்குரிய சாதனங்களுக்காக எல்லா வழிகளிலும்

வருவாயானது உறிஞ்சப்பட்டு இருக்கிறது. இதுவரையில் இப்படிப்பட்ட அழிவுக்கான போரின் உபகரணங்கள் எப்போதுமே ஏற்படாததால், இதுவரை உலகம் காணாத ஒன்றாக இருக்கும் என்பது மிகவும் பொருத்தமான கூற்றாகும். ஐரோப்பா ஒரு மிகப் பெரிய ராணுவ தளமாக இருக்கிறது. தலைமை அதிகாரிகள் ஆயுதங்களை தயார் நிலையிலேயே வைத்துள்ளனர். இது வெறும் வேடிக்கைகாகவோ அல்லது காட்சிக்காகவோ வைக்கப்பட்டது அல்ல. இது ஒரு கூட்டுமுயற்சியின் விளைவாகும். ஏராளமான ராணுவத்தினர் மிகுந்த உச்சநிலையிலான கட்டும் பயிற்சியில், மிகவும் நவீனமான ஆயுதங்களுடன், தங்கள் துப்பாக்கிகளின் நம்பிக்கையுடன் விரைப்பாக, ஒருவருக்கு ஒருவர் எதிர்த்து போரிட மே-டத்து உத்தரவுக்காக களத்திலும், கூடாரங்களிலும் காத்திருக்கின்றனர். ஐரோப்பாவின் போரானது ஒரே ஒரு காரியத்தை நிச்சமாய் ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறது. அது என்னவெனில், அடுத்த போரின் அவசியத்தையேயாகும்.

“இத்தனை பெரும் தயார் நிலை ராணுவம், சமாதானத்தை உறுதிப்படுத்தவே என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், அது வெகுநாட்களுக்கு தாக்குப்பிடிக்கமுடியாது. ஏனெனில், இத்தனை பெரிய அளவிலான ராணுவம் செயலற்று இருப்பது அநேக தியாகங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். இந்த மாபெரும் சமையானது நிச்சயமாக சந்தேகமின்றி செயலாற்றவும் தூண்டும்.”

நவீன போர் ஆயுதங்கள்

பிட்ஸ்பர்க் டெஸ்பேச் பத்திரிகையின் செய்தி தொடர்பாளர் வாஷிங்டன் டி.சி. யி-ருந்து எழுதுகிறார் :

“ராணுவம் மற்றும் கப்பற்படையின் பல்வேறு துறைகளின் முடுக்குகளில் எல்லாம் எல்லாவித வடிவங்களிலும் பயங்கரமாக தாக்கும் ஏவுகணைகள் மற்றும் ஆயுதங்கள் ஆயுத கிடங்குகளில் இடம் பிடித்திருக்கின்றன. ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் அவை அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் சிதறியிருப்பது போலவும், மிகவும் அற்பமானதாகவும் தோன்றினாலும், உண்மையிலேயே பெருத்த முன் யோசனையற்ற எண்ணத்திற்கு நாம் வருவதற்கு அவை போதுமானவை. மனித சமுதாயத்தை அழிப்பதற்கான ஆயுதங்களின்

புதிய கண்டுபிடிப்புகளாகிய இந்த பயங்கரமான சக்திகளின் முடிவு எப்படியானதாக இருக்கும். நமது புதிய நாட்டில் இந்நாள் மட்டும் நாம் உரிமை கொண்டாடும் யாவும், இவ்வகையான கண்டுபிடிப்புகளுக்கு எடுத்துக்காட்டானவைகளே. கொலை பாதகமான இந்த இயந்திரங்களையெல்லாம் பார்க்கும் எவருமே, இந்த உலகை ஆளுகிறவர்கள் மனித குலத்தை முன்னேற்றி, பாதுகாப்பதற்கு பதிலாக அதை பூண்டோடு அழிக்கவே எத்தனிக்கிறார்கள் என்று நினைப்பர்.

“சாதாரணமாய் அந்நாட்களில் படைகள் நேருக்கு நேர் மோதி ஒருவரை ஒருவர் அழிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால், இந்த நவீன கண்டுபிடிப்புகளின் உதவியோடு கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் ஒரு மனிதன் 1000 பேரை கொல்லமுடியும் என்ற அளவுக்கு பயங்கர கொடூரமான ஆயுதங்களாக இருக்கின்றன. ஆனால், போர்கலையின் முன்னேற்றத்துக்கு இதை எடுத்துக்காட்டாய் எடுக்க அவசியமில்லை. சமீபகால பெரிய போர்களின் போது உபயோகிக்கப்பட்ட ஆயுதங்கள் கூட தற்போது பண்டைய பொருள் ஆகிவிட்டது. அமெரிக்க நாட்டில் நாளை ஒரு உள்நாட்டு கலவரம் தொடங்கினாலோ, அல்லது நாமே கூட வேறு ஒரு அயல்நாட்டுடன் போரிடப்போனாலோ, நமது படையின் ஒரு பகுதியைக் கொண்டு கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னான ஆயுதங்களுடன் போரிட நிச்சயம் யோசிப்போம். வழக்கப்படி வெகுசில துப்பாக்கிகளும், போர் கப்பல்களும் போர் முடிவுக்கு வரும் நிலையில் வெளிக்கொண்டு வரப்படும். இவை தங்கள் அசல் வடிவத்தி-ருந்து பெரும்பாலும் உருமாறி புதுவடிவம் அமைக்கப்பட்டும், திருத்தப்பட்டும் சில நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு அவை செயல்படுத்தப்படும். ஆனால் இதற்கு பதிலாக தற்போதைய முற்றிலும் புதிய கண்டுபிடிப்புகளான இந்த கொலை பாதக இயந்திரங்களோடு பழங்கால ஆயுதங்கள் எத்தனை சிறந்தது என்று ஒப்பிட்டாலும் இவற்றின் முன் அந்த பழைய ஆயுதங்கள் வ-மையற்ற, முற்றிலும் ஒன்றுக்கும் உபயோகமற்றவைகளாகவே இருக்கும். Automatic Mitrailleurகளின் விமானங்கள் அதன் மாதிரிகளை காட்டினர். அதுவரைக்கும் நான் அத்தனை திகிலூட்டக்கூடிய ஆயுத வளர்ச்சியை நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. மேக்சிம் எனப்பட்ட இந்த ஆயுதமே போர்ப்படைகளுக்கான சமீப

கண்டுபிடிப்புகளிலேயே மிக மோசமான ஆயுதமாகும். நிமிடத்துக்கு 600 குண்டுகள் வெடிக்கும். ஆறு அங்குல தானியங்கி பீரங்கியை தயாரிக்கவேண்டும் என்பதே திட்டமாக இருக்கிறது. மிகச்சிறிய ஏவுகணைகளை தாங்கும் கேட்-ங் மற்றும் பிற துப்பாக்கிகளை விட உண்மையில் இது திறமை வாய்ந்தது தான். ஆனால் மேக்சிம் உடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது இதனை இயக்கி செயல்படுத்துவது மிகவும் கடினமானது. அதிகப்படியான ஆட்கள் தேவைப்படும். அதோடு மிகவும் பளுவானதும் துல்-யக்குறைவானதும் ஆகும். மேக்சிம் துப்பாக்கியை இயக்க ஒரு பெண்ணோ அல்லது சிறுவனோ கூட போதும், அதுவும் இதை தயாராக வைத்தபின் அதை இயக்குபவர் அந்த சிறிய இடைவெளியில் ஒரு தடவை சாப்பிடவும் சென்று திரும்பிவிடலாம். அதற்குள் இந்த ஆயுதம் சில ஆயிரம் மக்களை கொன்று குவித்து விட்டிருக்கும். விருப்பப்பட்டால் குண்டு துளைக்காத கவசத்திற்கு பின்னே துப்பாக்கியை இயக்குபவர் இருக்கையில் அமர்ந்தும் கொள்ளலாம். சில நிமிடங்களிலேயே ஒரு ராணுவத்தையே அழிக்க வேண்டுமானாலும் அவரது வேலையை செய்து முடிக்க முன்சொல்லப்பட்ட ராணுவமானது ஒரு சாத்தியமான நிலைக்கு வரும்வரை மட்டும் காத்திருந்தாலே போதும், பிறகு ஒரு விசையை அழுத்தினால் முதல் தோட்டா வெளிவரும். அதனை தொடர்ந்து தானியங்கி இயந்திரத்தின் பணி துவங்கிவிடும். முதல் வெடிக்கும் தோட்டாவின் கா-உறை வெளியே தள்ளப்பட்டு சுழன்று அதன் இடத்துக்கு புதிய தோட்டாவை கொண்டு வந்து வெடிக்கச் செய்யும். இந்த குண்டு வெடிப்பின் சுழல் இயக்கமானது தொடர்ந்து இதேவிதமாய் செயல்பட்டு எண்ணிலடங்காத தோட்டாக்களை வெடிக்கச் செய்யும். இப்படியாக இது தொடர்ந்து கொண்டு கொண்டேயிருக்கும். இதன் தயாரிப்பு உரிமையானது அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“இதில் உபயோகப்படுத்தப்படும் விசேஷித்த வெடிமருந்தானது சுத்தமான வெடிகலவையாகும். இதில் எந்த பின்விளைவுகளையும் பெற்றிராத அளவு மிகவும் குறைந்த விகிதத்தில் நைட்ரோ கிளிசிரினும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. யூரியாவின் லேசான கூட்டுக்கலவையை உபயோகித்து கெட்டுப்

போகாமல் காக்கப்படுகிறது. இது கையாள மிக மிக பாதுகாப்பானது. பட்டறை கல்-ன் மீது வைத்து கனமான கத்தியால் அடித்தாலும் வெடித்து சிதறாது. இத்தனை நுட்பமான சக்தியின் ரகசியமானது வெறும் ஒரு சிறிய கணித உண்மையை ஆதாரமாய் கொண்டது. ஆனால், இதுவரையாரும் அவ்விதம் சிந்தனை செய்திருக்கவில்லை. இந்த பயங்கரமான வெடிமருந்தானது தற்போது சிறு பட்டைகளாகவும், சிறிய வில்லைகளாகவும், கூம்பு வடிவ கனமான கம்பிகளாகவும் அரை முதல் முக்கால் அங்குலத்திற்கும் குறைவான குறுக்களவில் தற்போது உபயோகிக்கப்படுகின்றன. பார்ப்பதற்கு தேன்மெழுகினாலான கட்டுகளாய் பல அடி நீளமுடையவைகளாகவும் இருக்கும். இந்த வெடிமருந்து குழாயில் சட்டென நெருப்பூட்டப்படும் போது மையத்தை நோக்கி எரிய ஆரம்பிக்கும்.

“வேதியியல் மூலம் உந்தப்பட்டு இதனுள் வாயுக்களின் அடர்த்தி குறைந்துகொண்டே வரும். ஏனெனில், அது எரியும் இடமானது மிகவும் குறைவானது. மேலும், வாயுவின் அடர்த்தி கொடுக்கும் விசைவேகமானது ஏவுகணையை துப்பாக்கியைவிட்டு சீறிபாயச் செய்யும். விசை வேகத்தின் இழப்பு தவிர்க்க முடியாததாய் இருக்கிறது. வாயுவின் அழுத்தம் அதிகரிக்கப்படுத்தப்பட்டாலோ அல்லது குறைந்தபட்சம் சமநிலையில் வைக்கப்பட்டாலோ அன்றி ஏவுகணையானது அத்தனை வேகமாய் பாயாது.

“இந்த மேக்சிம் ஸ்கூப்-ஃஅஸ்சின் வெடிமருந்து அதன் முழுநீள குழாயில் அநேக சிறு துளைகளின் கடைசிவரை இருக்கும். ஆகவே வெடிமருந்து நெருப்பூட்டப்பட்டவுடனே அந்த தீயானது குழ-ன் சுற்றளவில் பரவுவதோடு, துளைகள் வழியேயும் பரவுகிறது. எரிக்கப்படும் இந்த சிறுதுளைகளினால் வெடிக்கும் வாயுக்களின் அடர்த்தி திடீரென வித்தியாசப்படுவதால், துப்பாக்கியின் ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரை 16:1 என்ற விகிதத்தில் அதன் அடர்த்தி இருக்கும்.

“இதனால் ஏவுகணையானது துப்பாக்கியைவிட்டு, படுபயங்கரமான விசை வேகத்துடன் புறப்படும். மேலும். இதிலுள்ள துளைகளும் கூட சேர்ந்து தன் பணியை செய்வதால் மேலும் துரிதப்பட்டு, கண்ணுக்கு எட்டாத தூரம் அநேக

மைல்களுக்குக்கப்பால் தன் நாச வேலையை செய்கிறது. புதிய விநோதமான நவீன பீரங்கியாகிய இந்த பெரிய துப்பாக்கி பெருமளவில் செய்யும் படுகொலையானது அளவிட முடியாததாய் இருக்கும். சான்டி ஹூக்கீன் படை துப்பாக்கிகளிலும், பெரிய கடலோர பாதுகாப்பு துப்பாக்கிகளிலும் இந்த புதிய பயங்கரமான வெடிமருந்தை உபயோகித்ததில் ஆச்சரியமான பலன் கிடைத்தது. 128 பவுண்டு வெடிமருந்தானது 10 அங்குல துப்பாக்கியில் நிரப்பப்பட்டது. 517 பவுண்டு எடையுள்ள ஏவுகணை கடலை விட்டு 8 மைல் வரை தூக்கி வீசப்பட்டது. வெடிமருந்தின் குழல்கள் மீதான அழுத்தமானது இதுவரை இல்லாத அளவு அத்தனை சீராக இருந்தது. உயர்தர வெடிமருந்து என மதிப்பிட்டு முடிவெடுக்க இது மிகவும் முக்கியமான விஷயமாய் இருக்கிறது. இந்த சீரான அழுத்தம் இல்லாவிடில் குறிபார்ப்பதில் துல்-யமாய் இருப்பது என்பது இயலாத ஒன்றாகும்.

“மேக்சிம் மற்றும் ஸ்கூப்ஃஆஸ் நிறுவனம் 20 அங்குல துப்பாக்கியை உருவாக்க திட்டமிட்டது. குறிப்பாக கடற்கரை பாதுகாப்பில் இது உபயோகிக்கப்படும். இந்த துப்பாக்கி மிகவும் பிரத்தியோக அமைப்புகளை உடையது. பல ஸ்டீல் உதிரி பாகங்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதாக இருக்காது. ஆனால், 20 அடி நீளமுள்ள ஒரே மெல்-ய ஸ்டீல் குழலாக அதன் சுவர்கள் 2 அங்குலத்திற்கும் அதிகமில்லாத கனமுமாக இருக்கும். மேலும், தன் செயல்பாட்டின் அழுத்தத்தை தாங்கும் பொருட்டு 8 அல்லது 10 அங்குலம் கன சுவர்களால் உருவான பெரிய பீரங்கிகளுக்கு முன் முரண்பட்டதாய் இருக்கும். இந்த துப்பாக்கியின் எதிர் சக்தி விசையானது, திரவ சக்தியின் உதவியுடன் இயங்கும் அதிர்ச்சியை தாங்கும் சாதனத்துக்கும் கீழ் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதற்குள் தண்ணீரும் எண்ணெயும் இருக்கும். 20 அங்குல நீளமுள்ள இவ்வகை துப்பாக்கியானது இந்த புதுவித வெடிமருந்தை உபயோகித்து நியூயார்க்கின் துறைமுக வாயில் அல்லது வாஷிங்டன் கோட்டை, வாட்ஸ்வோர்த் கோட்டையில் அமைக்கப்படலாம். அது 10 மைல் சுற்றளவுக்கு மொத்த கடற்பகுதியையே கட்டுப்படுத்தும். ஆகவே, அழுத்தமும், விசைவேகமும் ஒரே சீராக இருப்பதினால் மிகமிக துல்-யமானதாய் குறிவைத்து சுடுவது என்பது சாத்தியமாயிற்று.

ஆகவே, குறிபார்க்கும் கருவியின் உதவியுடன் எந்த கப்பலும் இந்த துப்பாக்கியை உபயோகித்து குறிப்பிட்ட சுற்றளவில் முழுமையான நாசத்தை ஏற்படுத்தும் பயிற்சி மட்டும் செய்தால் போதும். இந்த ஏவுகணை 50 அடி தூரத்துக்குள்ளாக வெடிக்குமானால், ‘போர் நாயகனை’ மூழ்கடிப்பதற்கு அதனால் தூக்கி வீசப்படும் வெடிமருந்தின் அளவு போதுமானதாக இருக்கும். 500 பவுண்டு எடையுள்ள ஏவுகணையின் தாக்குதல் 150 அடி தூரத்தி-ருந்து வருமானால் அது ஒரு கப்பலை நிலைகுலையை செய்ய போதுமானதாகவும் இருக்கும். ”

டாக்டர் ஆர்.ஜே. கேட்-ங் தன் பெயரையே கொண்ட துப்பாக்கியின் கண்டுபிடிப்பாளரான இவர் இந்த புதிய, புகையில்லாத வெடி மருந்தைக் குறித்து கூறுவதாவது :

“எதிர்கால போர் படைகளில் பெருமளவிலான புரட்சியை ஏற்படுத்தப்போகும் இந்த புதிய கண்டுபிடிப்பான புகையில்லா வெடிமருந்தை பாராட்டும் அளவுக்கு மக்கள் இன்னும் அறியவில்லை. ஏற்கனவே பழக்கத்தில் இல்லாத அளவு 3,000,000 முதல் 4,00,000 வரை ஐரோப்பாவில் இந்த வெடிமருந்தை உபயோகிக்கும் தளவாடங்கள் உருவாக்கப்பட்டுவிட்டன. மில்-யன் கணக்கில் இருக்கும் தோட்டாக்களையும் சேர்த்து தேசமுழுதும் வைத்திருக்கும் எல்லா தளவாடங்களையும் சொற்பவிலைக்கு விற்க தயாராயிருப்பார்கள். இங்கு பெருந்தொகையானது வீணான முதலீடாய் இருக்கிறது. ஆனால் இது தவிர்க்கமுடியாதது. நம் நாட்டு ராணுவத்தின் துப்பாக்கிகள் எல்லாம் உபயோகமற்ற பொருளாய் வெகுசீக்கிரமே மாறப்போகிறது. உலகத்தின் பிற நாடுகளின் வேகத்துக்கு ஈடுகொடுக்க புகையில்லா வெடிமருந்தை நாமும்கூட ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டி வரும். கருப்புப் பொடியை விட இரண்டு மடங்கு தூரத்துக்கு தோட்டாக்களை புதிய வெடிமருந்து அடங்கிய இந்த துப்பாக்கி வீசக்கூடியது. மேலும் இந்த புதிய கண்டுபிடிப்பானது யுத்த தந்திரங்களையே முற்றிலுமாய் மாற்றியிருக்கிறது. எப்படியெனில், எதிர்கால போர்படைகள் எதிரிக்கு முன்பாக இனிமேல் பெருங்கூட்டமாக அணிவகுத்துச் செல்லமாட்டார்கள். பகிரங்கமாய் நேருக்கு நேர் நின்று போர் புரிவதே இத்தனை கால பழக்கமாயிருந்தும், இனி அது

பழங்கதையாகவே இருக்கும். ஏனெனில், இது முழுமையான அழிவுக்கு அர்த்தமாகும். சமீபகால உள்நாட்டு கலவரங்களின் போது இந்த புகையில்லா வெடிமருந்து உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்குமேயானால், இந்த சண்டைகள் 90 நாட்கள் வரை நாடுகளிடையே நீடித்திருக்காது.”

“விரைவு துப்பாக்கி, இயந்திர துப்பாக்கியின் வேகத்தில் கூட ஆரம்பிப்பது இல்லை. முந்தையதில் ஒரே ஒரு குழலும் அதில் தோட்டாக்கள் நிரப்பப்பட்டும் இருக்கும். இவை நீர்மூழ்கி குண்டுகளை வீசும் படகுகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமானவை. நிமிடத்துக்கு 15 குண்டுகள் என்ற கணக்கு அதற்கு மிகவும் ஏற்றதாக இருக்கும். ஆனால், கேட்-ங் மாதிரியான இயந்திர துப்பாக்கியில் 6 முதல் 12 குழல்கள் இருக்கும். இதை இயக்க 3 ஆட்கள் இருப்பர். குண்டு பொழிவதில் எந்த தடங்கலும் இருக்காது. நிமிடத்துக்கு 1200 குண்டு வீதம் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்து செயல்படக்கூடியது. இந்த 3 பேர்களால் பழங்காலத்து பாணியிலான துப்பாக்கிகளை உபயோகித்து ஒரு முழு அணியையே வீழ்த்தும் எதிரிகளைக் காட்டிலும் அதிகமாகவே அழிக்கமுடியும்.”

சின்சினாட்டி என்கொயிரரில் ஒரு எழுத்தாளர் கூறுகிறார் :

“வரப்போகிற போர் லட்சணங்களைப் பார்த்தால், இனி எப்போது நடந்தாலும் அது முற்றிலும் புதியதாகவே இருக்கும். மேலும், அது நாகரீக வளர்ச்சியின் மீது ஒரு காட்டுமிராண்டித்தனமானச் செயலாகவே இருக்கும். புதிய ராணுவ அமைப்புகள் யாவும் வீரர்களை 4 மடங்கு பெருக்கிவிட்டன. எதுவும் அசைக்கமுடியாத அளவுக்கு பயங்கரமான புதியபுகையற்ற வெடிமருந்து இருக்கும். தற்காலத்து காலாட்படை இடியென தாக்குவது ஒரு ஆப்பிள் மரத்தை சூறாவளி ஒன்று தாக்குவதைப் போல் இருக்கும். வான்வழி ஆய்வுக் கூடங்களும், பலூன் பீரங்கிகளும் நகரம் மற்றும் கோட்டைகளின் மீது ஏராளமான பொடியைத் தூவி, அவைகளை வெறுமையாக்கி, குண்டு வெடித்ததைக் காட்டிலும், அதிக நாசத்தை ஏற்படுத்திவிடும். படைகளுக்கான ரயில் போக்குவரத்து வசதியும், மின்சார விளக்கு மற்றும் தொலைபேசி ஆகிய யாவும் சேர்ந்து போர்கால யுக்திகளையே மாற்றிவிட்டன.

அதற்கு அடுத்த போரானது இதைவிட முற்றிலும் மாறுபட்ட விதமாக நடத்தப்படும். இதுவரை அனுபவித்திராத விதத்தில், பெரும் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும் வகையில் இருக்கும். அழிக்க அல்ல தற்காப்பிற்கே நாங்கள் போரிடுகிறோம் என்று எல்லா வல்லரசுகளும் கூறுகின்றன. எங்கள் பலமே எங்கள் பாதுகாப்பு. இதுவே எங்கள் அண்டை நாடுகளிடம் சமாதானத்தை சம்பாதித்து எங்களுக்குண்டான எல்லா மரியாதையும் காத்துக்கொள்ள தூண்டுகிறது.

“போரின் பிடியி-ருந்து சமாதானத்தை காத்துக்கொள்ளவே அச்சப்படக்கூடிய, கொலை பாதகமான செயல்களுக்கு சமமானவை என்று சொல்லக்கூடிய எல்லாவற்றையும் செய்யும்படி தூண்டப்படுகின்றனர். ஆனால், ஒவ்வொரு நாடும் இதே கொள்கையை பின்பற்றுகின்றன. இது ஒரு எதிர்மறையான சூழலுக்கு உச்சகட்டமாக இருக்கின்றபோதும், போருக்கு எதிராக சமாதானம் என்பது ஆயுதங்களாலேயே நன்றாக பாதுகாக்கப்படுகிறது. அல்லது அதைவிட சரியாக சொல்வதானால் போரின் விளைவுகளையும், கோரத்தையும் குறித்த அச்சத்தினாலேயே சமாதானமானது கடைபிடிக்கப்படுவதாகவே நான் உண்மையில் நம்புகிறேன். ஆனால், அந்த இரக்கமற்ற போர்தளவாட கப்பல்கள், பொதுமக்களின் நலன்கள் யாவற்றையும் உறிஞ்சிக்கொள்ளும் சூறாவளி காற்றை போன்று இருக்கிறது. மேலும் வெடிபொருட்கள் என்ற ரூபத்தில் ஆழங்காணமுடியாத ஒரு எரிமலையை நிரப்பப்போவதைப் போல் இருக்கிறது. இது ஒரு விசித்திர, விநோதமானதாக தோன்றினாலும் கூட, இதுவே உண்மையான சூழ்நிலையாகும். ஐரோப்பாவானது தனக்குத்தானே உருவாக்கிக்கொண்ட மிகப்பெரிய எரிமலையின் மீது படுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதை மிகவும் அபாயகரமான பொருட்களால் மிகவும் கடினமாக உழைத்து நிரப்புகிறது. ஆனால், அவைகளின் ஆபத்தைக் குறித்த எச்சரிப்பால் எல்லா எரிபொருட்களையும் அந்த எரிமலையின் வாயி-ருந்து தூர வைக்கிறது. சற்று அஜாக்கிரதை ஏற்படும் போதெல்லாம் பெருத்த வெடிசத்தம் ஏற்படுகிறது. அகில உலகும் இந்த அதிர்ச்சியை உணர்ந்து நடுங்கும் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

கொடுரமான காட்டுமிராண்டித்தனம் உலகளாவிய சாபமாக ஒருதேசம் விட்டு மறு தேசம் வரை பரவி மிகவும் கோரமாய் தன்னை வெளிப்படுத்தும். அதோடு கூட இக்காலத்துக்கு ஏற்றவிதத்தில் இந்த உலகநாடுகளின் காரியங்களை இன்னும் நம்பகமான விதத்தில் திட்டமிடவேண்டும் என்று மக்களை தூண்டும் தன் கைகளாலேயே தான் உருவாக்கப்போகும் அழிவின் அடியில் யுத்தங்களை மூடி புதைக்கும்.”

சமாதானத்தை நிர்ப்பந்திக்கும் மற்றுமொரு துப்பாக்கி

“பராக்கிரமசா-களை எழுப்புகள்; யுத்தவீரர் எல்லோரும் சேர்ந்து ஏறிவரக்கடவர்கள். ஜாதிகள் எழும்பி யோசபாத்தின் பள்ளத்தாக்குக்கு வருவார்களாக; பலவீனன் தன்னை பலவான் என்று சொல்வானாக, உங்கள் மண்வெட்டிகளைப் பட்டயங்களாகவும், உங்கள் அரிவாள்களை ஈட்டிகளாகவும் அடியுங்கள்.” யோயேல் 3:9-12

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள துப்பாக்கியை குறித்ததான விளக்கத்தைப் பார்த்து, யூகிக்கக்கூடியது என்னவாக இருக்கக்கூடும். தேசங்களுக்கு இடையிலான இந்த போர் ஆயத்தங்கள், அரசாங்கங்களும் அதிகாரிகளும் தங்கள் படைகளை கண்டு பயப்படுகிற இந்த காரியத்தை நாம் கவனிக்கவேண்டும். இந்த சேனை ஒஹியோவின் வேலைநிறுத்த இக்கட்டுகளை தடுக்க மறுப்பதையும் பிரேசி-ல் கப்பற்படை தொகுதி அரசுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்வதையும், போர்ச்சக்கல் போர்வீரர்கள் இராணுவத்தலைவர்களுக்கு எதிராக கொடி பிடிப்பதையும் பார்க்கும்போது இது உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் சீக்கிரமே பரவலாக காணப்படும் என்றும் தோன்றுகிறது.

ஜெர்மனியின் சோஷ-சம் மெதுவாக ராணுவ வீரரை தன் வசப்படுத்தி வருவதால் அரசு தன் இராணுவத்திற்கு பயப்பட ஆரம்பித்திருக்கிறது. மேலும் கிரேட் பிரிட்டனும் சேனையின் அல்லது குதிரை வீரர்களின் ஆயுதங்களை பறிக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை சமீபத்தில் உணர்ந்திருக்கிறது. அதிகாரங்களை எதிர்க்கும் காரணம் அறிவு, இந்த அறிவுக்கு பின்னால் மறைந்திருப்பது கல்வி. இந்த கல்விக்குப் பின்னால் அச்சடிக்கும் இயந்திரம் என்னும் வல்லமை இருக்கிறது. இது அறியாமை என்னும்

முக்காட்டை நீக்கி, மனுக்குலத்தை மேசியாவின் உபத்திரவங்களோடு கூடிய அந்த மிகப்பெரிய நாளுக்காய் ஆயத்தம் செய்கிறது.

வேதம் குறிப்பாக சொல்-வருகிறபடி இந்த கிளர்ச்சி, கலகங்கள் சமீபகாலத்தில் எப்படி முழு உலகையே என்றும் இல்லாதபடி அசைத்து வருகிறது என்பதை குறித்து நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம். மேலும், முதலீடுகளின் ஆதிக்கமும், நாகரீக வளர்ச்சியும், ஒன்றுபட்ட அதிகாரங்களும் எதிர்த்துக்கூட அராஜகம் கட்டுக்கடங்காமல் போகக்கூடும். ஆனால், கல்வி (அறிவு)யானது உலகின் மாபெரும் அழிவுக்கு வழி வகுப்பதை நாம் இந்நாட்களில் காண்கிறோம். இது வேதம் குறிப்பிடும் வகையில் இன்னும் சில வருடங்களில் நாம் எதிர்பார்க்கலாம். போர் ஆயுதங்கள் மற்றும் ஆயுத கிடங்குகளின் பாதுகாவலர் மற்றும் பொறுப்பாளர்களுக்கு மனித உயிரை அழிக்கும் மிகவும் புதிய ரக உபகரணங்களை உபயோகிக்க பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிப்பதை நாம் காணலாம். இதை குறிப்பிடும் கீழ்கண்ட கட்டுரையின் பகுதியை காணலாம் :

“20 பவுண்டு எடைக்கும் குறைவான இந்த துப்பாக்கி, ஒரு சாதாரண வேட்டைக்கருவியைப் போல சர்வ சாதாரணமாய் கையாளப்படுகிறது. அது செயல்படுத்தப்படும்போதோ ஒரு நிமிடத்திற்கு 400 குண்டுகள் என குண்டு மழை பொழிகிறது. இந்த புதிய ஆயுதத்துக்கு பென்ட் மெர்சியர் என்று பெயர். இது ஒரு பிரெஞ்சு நாட்டின் கண்டுபிடிப்பு. இதற்கு தேவையான குண்டுகளை தோள் மீதே சுமந்துகொள்ளலாம். இதை இயக்க இராணுவ வீரன் தரையில் படுத்துக்கொண்டு, 2 ஊன்றுகோல் போன்றவற்றின் மீது துப்பாக்கியை பொருத்துவான். இது ஹிராம் மேக்சிம் துப்பாக்கியை விட மேலான பாதுகாப்பை தருகிறது. ஏனெனில் அந்த துப்பாக்கியில் குண்டுகளை நிரப்ப அதன் இராணுவ வீரன் கட்டாயம் நின்றவண்ணம் இருக்கவேண்டும். இதனால் எதிரியின் பார்வையில் இந்த வீரன் மற்ற இருவருடன் நன்கு காணப்படுவான். ஏனெனில், இந்த கனமான ஆயுதத்தை இயக்க 3 ஆட்கள் தேவைப்படுவர்.”

தீர்க்கதரிசி யோயேல் (3:9-11) கூறியவைகள் தேசங்களிடையே நடக்கும் மகத்தான போர் ஆயத்தங்களினால்

நிச்சயமாய் நிறைவேறி வருகின்றது. அவர் தீர்க்கதரிசனமாய் இந்த நாட்களைக் குறித்து கூறும்போது, “இதை புறஜாதிகளுக்குள்ளே கூறுங்கள்; யுத்தத்துக்கு ஆயத்தம் பண்ணுங்கள், பராக்கிரமசா-களை எழுப்புங்கள்; யுத்த வீரர் எல்லோரும் ஏறிவரக்கடவர்கள். உங்கள் மண்வெட்டிகளைப் பட்டயங்களாகவும், உங்கள் அரிவாள்களை ஈட்டிகளாகவும் அடியுங்கள்; பலவீனனும் தன்னை பலவான் என்று சொல்வானாக. சகல ஜாதிகளே, நீங்கள் சுற்றிலுமிருந்து ஏகமாய் வந்து கூடுங்கள்.” இந்நாட்களில் உலகமெங்கும் முழங்கும் முழக்கம் இதுவாக இருக்கிறது அல்லவா? பலவானும் பலவீனனும் யாவரும் தங்களுக்கு வரும் போராட்டங்களுக்குத் தங்களை தயார்படுத்திக் கொள்ளவில்லையா? முன் குறித்த கிறிஸ்தவ சபைகூட தன் வா-பரை முறைப்படி பயிற்சி கொடுத்து, போருக்கான ஆர்வத்தை அவர்களுக்குள் தூண்டவில்லையா? கலப்பையை பயன்படுத்தி தோட்டங்களை பராமரித்தவர்கள் போர்க்கருவிகளை கையாளவில்லையா? மேலும், தேசங்கள் எல்லாம் தங்கள் போர்ப்படைகளை ஒன்று சேர்த்து தங்கள் பொருளாதார ஆதாரங்களுக்காக தயார்படுத்தவில்லையா?

**அமெரிக்கா தன்னிகரற்ற நிலையில் இருந்தும் கூட,
பழைய உலகத்தை காட்டிலும் மிகமோசமான தீமைகளால்
பயமுறுத்தப்படுகிறது**

எந்தவிதத்தில் பார்த்தாலும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு மற்ற நாடுகளுக்கிடையே தன்னிகரற்றதாகவே இருக்கிறது; தெய்வீக அனுக்கிரகம் பெற்ற விசேஷ பிள்ளையாக சில நாடுகள் இதை மதிக்கின்றன. மேலும், உலகளாவிய புரட்சியில் இந்த நாடு மட்டும் தப்பித்துக் கொள்ளும் என்கிற எண்ணம் கூட எழுகிறது. ஆனால் இது போன்ற கற்பனை பாதுகாப்பெல்லாம், காலத்தின் அடையாளங்களின் கண்ணோட்டத்திலோ அல்லது தேசங்கள் மற்றும் தனிமனிதனின் தீர்ப்பின்படியோ உறுதியானதல்ல.

இந்த அமெரிக்க கண்டம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதின் விசித்திரமான சூழ்நிலை, அதன் மாசுபடாத மண் மீது இந்த நாட்டை நிறுவுவதும், அதன் சுதந்திர காற்றை சுவாசித்து அதன் மகத்தான வளங்களை அபிவிருத்தி செய்வதும், தெய்வீக கிருபையின்

திட்டத்தின் ஒரு நடவடிக்கையாகவே இருந்தது என்கின்ற எண்ணம் பாரபட்சமற்றது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. காலமும், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையும் இதனை சுட்டிகாட்டுகிறது. எம்ர்சன் என்பவர் கூறுகிறார்: “மனுக்குலத்துக்காக தெய்வ கருணையால் எடுக்கப்பட்ட கடைசி முயற்சியாகவே நம் தேசத்தின் சரித்திரம் காணப்படுகிறது.” யுகங்களின் தெய்வீக ஏற்பாடுகளை குறித்து மிகத்தெளிவாக தெரியும் வெளிச்சத்தில் இது தெய்வீக கிருபையின் கடைசி முயற்சி அல்ல. ஆனால் தெய்வீக திட்டத்தின் நிறைவில் ஒரு சங்கி-த்தொடர் என்பதை அவர் புரிந்து கொள்ளாமல் இதை சொல்-யிருக்க முடியாது. மதங்களின் சர்வாதிகாரம் மற்றும் உள்நாட்டு கொடுமைகளினால் துன்புறும் எல்லா நாட்டு மக்களுக்கும் இந்நாட்டில் அடைக்கலம் கொடுக்கப்படுகிறது. பெரும் நீர்பரப்பினால் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு பழமையான சர்வாதிகாரத்தி-ருந்து வேறுபடுத்தப்பட்டிருப்பதினால் இங்கு சுதந்திர உணர்வுக்கு மூச்சு விட ஒரு இடம் கிடைத்தது. மக்கள் ஆட்சியின் செயல்பாடும் கூட சாத்தியமான உண்மையானது. ஆகவே, மிகவும் சாதகமான இந்த சூழ்நிலையின் கீழ் சுவிசேஷ யுகத்தின் உண்மை சபையை தெரிந்தெடுத்தலாகிய மாபெரும் வேலையானது மிகவும் சுலபமாய் நடக்கிறது. ஆகவே, இந்த யுகத்தின் மாபெரும் அறுவடை இங்கு அதிகமான பலனை சேர்க்க முடியும் என்பதை நாம் நம்புவதற்கான எல்லா காரணங்களும் இங்கிருக்கின்றன.

யுகத்தின் திட்டம், அதனுடைய காலங்களும் வேளைகளும் மற்றும் சலுகைகள் அடங்கிய ஆசீர்வாதமான அறுவடை குறித்த செய்தியை இந்த நாட்டை தவிர எடுத்துக்கூற சுதந்திரமும், அதை கட்டுப்பாடின்றி, பரந்த உள்ளத்தோடு கேட்கிறவர்களும் வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லை. மேலும், இந்த அனுகூலமான தேசத்தின் சுயமாய் செயல்படும் நிறுவனங்களின் மூலமாய், பிடிவாதமான சமய கொள்கை மற்றும் மூட நம்பிக்கையி-ருந்து அநேகர் விடுபட்டு தற்போதைய காலத்தின் சத்தியத்தை பெற்றுக்கொள்ளவும், அந்த நன்மைகளை வெளிநாடுகளுக்கு எடுத்துச்செல்லவும் முடிகிறது. இந்த ஒரே காரணத்தினால் தான் தேவனின் அனுக்கிரகம் அளவில்லாமல் இந்த தேசத்தின் மீது

இருந்தது என்பதை நாம் நம்புகிறோம். வேறு காரியத்தை இந்த தேசத்தில் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, சுதந்திரத்தின் குரல்வளையை எதிர்ப்பின் கரங்கள் நெருக்கப்பார்த்த பொழுது வாஷிங்டன் என்ற ஒருவர் எழுப்பப்பட்டு வலுவழிந்த, ஆனால் தேசத்தின் சுதந்திரத்தின் மீது வாஞ்சை உடையவர்களை வழி நடத்தினார். மேலும், மீண்டும் ஒரு பிளவு அந்த நாட்டை அச்சுறுத்திய போதும், நான்கு மில்-யன் அடிமைகளுக்கு விடுதலை கிடைக்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டபடியினாலும், ஆபிரகாம் -ங்கன் என்ற தைரியமான உயர்ந்த பண்புடைய மற்றொருவரை தேவன் எழுப்பினார். இவர் அடிமைத்தனத்தின் சங்கி-களை உடைத்து நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை காப்பாற்றினார்.

ஆனாலும், தெய்வீக சிலாக்கியங்களை குறித்து இந்த தேசம் எந்த காலத்திலுமே உரிமை பாராட்டவில்லை. சில காரியங்களில் இந்த கிருபைகள் மேலோங்கியிருப்பது தேவபிள்ளைகளின் ஆர்வத்தினால் மட்டுமே. இந்த தேசமானது மற்ற நாடுகளைப் போல் தேவனற்றதாயும் நிலையான நம்பிக்கை இல்லாமலும் இருந்தது. அப்பொழுது அதன் மூலமாகவே தேவன் தமது ஜனத்துக்காக வைத்திருக்கும் தமது சொந்த ஞானமான காரியங்களை தாம் தெரிந்துகொண்ட சிறுமந்தையை கூட்டிச் சேர்க்கும் போதே செய்வார். மற்ற தேசங்களைப் போலவே இதன் மீதும் மகா உபத்திரவத்தின் காற்று வீசும். ஏனெனில் இதுவும் "இந்த உலக ராஜ்யங்களில்" ஒன்று. தேவனின் பிரிய குமாரனின் அரசாட்சிக்கு இந்த நாடும் இடம் கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது.

மேலும் இந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை தரம் மற்றெந்த நாடுகளிலும் இல்லாத அளவுக்கு மிகவும் சாதகமானதாக இருக்கிறது. மற்ற நாட்டு ஏழை மக்களை பார்க்கும் போதும் கூட இவர்களின் வசதி, தனிமனித உரிமைகள், சலுகைகள் யாவுமே பாராட்டத்தக்க அளவு உயர்ந்ததாகவே இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் - மிகவும் அடிமட்ட பிரஜைகளின் நிலையில் இருந்து கூட, தன் கொள்கையில் ஆழமான கண்ணோட்டத்துடன் - சுதந்திர உணர்வு, ஆழ்ந்த விருப்பம், தொழில், கடின உழைப்பு, புத்திகூர்மை ஆகிய உணர்வுகளுடன் அநேக ஞானிகளும், சிறந்த அரசியல் வாதிகளும், நாட்டின் அதிபர்கள், சட்டவல்லுனர்கள், வழக்கறிஞர்கள், சட்ட

நிபுணர்கள் மற்றும் புகழ் பெற்ற மனிதர்கள் எல்லா துறைகளிலும் எழும்பி வந்துள்ளனர். எந்த பரம்பரை வாரிசின் ஆட்சியும் ஏகோபித்த நம்பிக்கையையும் லாபத்தையும் இங்கு அனுபவித்தது இல்லை. ஆனால், தாழ்மையான வழிப்போக்கனின் பிள்ளைகள் கூட கௌரவம், செல்வம் மற்றும் உயர்வின் வெகுமதிகளை விரும்பி அவைகளை வெற்றி கொள்ள இயலும். தன் நாட்டு அதிபராக வரக்கூடிய அளவுக்கு ஒருவனுக்கு சந்தர்ப்பங்கள் எத்தனை உள்ளன என்று அமெரிக்க பள்ளி மாணவனுக்கு சுட்டிக்காட்டப்படுவதில்லையா? உண்மையிலேயே நாட்டில் எல்லா உயர் பதவிகளிலும் இருக்கும் மாமனிதர், இதை தம் முயற்சியின் பலனாய் பெற்றார்கள் என்பது ஒவ்வொரு அமெரிக்க வா-பனுக்கும் அவரின் எதிர்கால வெற்றிக்கு வழிகாட்டும். எந்த நிறுவனத்தின் எண்ணமும் இவ்வித வாஞ்சையை சோதித்து பார்ப்பதில்லை. அதற்கு மாறாக எப்போதுமே இந்த விருப்பங்களை தூண்டிவிட்டு உற்சாகப்படுத்துகிறது. எல்லா உயர்பதவி மற்றும் அதற்கும் கீழ்மட்டத்தின் எல்லா கலாச்சாரத்தின் மீதான ஆர்வம் தூண்டப்படுவதுடன் அதன் அவசியத்தையும் கூட தூண்டுகிறது. இந்த தேவையானது இலவச கல்வி திட்டத்தினால் பெரிதும் பூர்த்தி ஆகிறது. தினசரிகள், புத்தகங்கள், வார மற்றும் மாதாந்திர பத்திரிக்கை முதலியவற்றின் மூலம் எல்லா வகுப்பு மக்களும் அறிவு பூர்வமான தொடர்புக்குள் கொண்டு வரப்படுகின்றனர். இதனால் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தங்களுக்கான ஆர்வங்களுக்கு சம்மந்தமான குறிப்புகளை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து தாங்களே ஒரு முடிவுக்கு வரமுடிகிறது. மேலும், தேசிய அளவிலான காரியங்களிலும் தங்கள் செல்வாக்கை வாக்களிப்பு மூலமாய் அறிவுபூர்வமாக உபயோகப்படுத்துகின்றனர்.

ஆகவே, இந்த மேன்மையான மக்கள், மனுக்குலத்தின் உரிமைகளுக்கு ஒரு அங்கீகாரத்தையும், கௌரவத்தையும் கொண்டு வந்தனர். இவர்களே, அதைக் குறித்து உறுதியான கருத்தையும் கொண்டவர்களாய், எந்த ஒரு கருத்துமே இதன் குறிக்கோளை தடுத்து நிறுத்தவோ அல்லது அதன் செயல்பாடுகளை கட்டுப்படுத்தவோ முடியாதபடி காத்தனர். ஆகிலும், இப்போதும் கூட தன்னுடைய நிறுவனங்களில் சுதந்திர எண்ண நோக்கத்தையும், தேசத்தின் எல்லா

பிரிவின் மக்களுக்கும் அவர்கள் அளித்திருக்கும் அளவில்லா அனுகூலங்களையும் பொதுமக்களின் அறிவானது வேறுபடுத்தி உணர ஆரம்பித்துவிட்டது. மேலும், தங்களை வெகுகாலத்துக்கு முன்னமே அடிமைத்தனத்துக்குள் கொண்டு வந்து சுதந்திர மனிதனின் உரிமைகளை அபகரித்துக்கொண்டு, இயற்கையின் எண்ணில்லா ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்கக்கூட தடுக்கப்பட்டதையும் யோசிக்க ஆரம்பித்துவிட்டனர்.

ஆபத்து வரும் என்று தங்கள் சுதந்திரத்துக்கான ஒரு பய உணர்வுக்குள்ளே அமெரிக்க மக்கள் வர ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். இது போன்ற ஆபத்து எல்லாத் துறைகளிலும், எல்லாத் தொழிற்பிரிவுகளிலும் தன் குணாதிசயத்தின் முத்திரையை பதித்திருக்கிறது. இன்னும் கூட தங்கள் ஆபத்துக்களின் காரண காரியங்கள், மக்களுக்கு தெளிவாகாமல் இருக்கும்போதே நிலைமை இவ்வாறாக இருக்கிறது. தெரிந்தால் தங்கள் சக்திகளை இன்னும் விவேகமான முறையில் செயல்படுத்தலாம். ஒரே இடத்தில் சேர்ந்துவிடும் பெரும்செல்வமானது அநேகரை ஏழ்மையாக்குகிறது என்பதை மட்டும் காண்கின்றனர். அதற்கேற்றவிதமாக இயற்றப்படும் சட்டங்கள் இன்னும் அதிகாரத்தினால் பழங்காலத்து கொடுங்கோலாட்சி காலத்தைப் போன்ற எதேச்சதிகாரத்தையும், ஈவு இரக்கமற்ற நிலையையும் உணர்த்துகிறது. இப்படியாக இதுவே உண்மையானதொரு பரிதாபநிலையாக இருக்கிறது. மேலும், இதுமாத்திரமே எதிர்கொள்ளவேண்டிய பயங்கரம் அல்ல. மதசார்புள்ள எதேச்சதிகாரமும் இந்த நாட்டை அச்சுறுத்துகிறது. ஏனெனில் வெறுக்கத்தக்க இதன் சர்வாதிகாரமானது முற்கால பதிவுகளின் மூலம் மிக நன்றாக தீர்மானிக்கமுடிகிறது. “ரோமானிசம்” என்பதே அந்த ஆபத்து. இருந்தாலும், இந்த ஆபத்து பொதுவாய் உணரப்படவில்லை. ஏனெனில் ரோம் தனது வெற்றியை இங்கு ஒரு தந்திரமான கலையாலும், முகஸ்துதியாலும் நிலைநாட்டுகிறது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் சுய நிர்வாகத்தையும், சுதந்திரமான நிறுவனங்களையும் குறித்து தான் வியந்து பாராட்டுவதாக கூறிக்கொள்வதோடு, புத்திசா-யான இந்த மாபெரும் ஜனத்தொகையால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும், புராட்டஸ்டன்டாரின் மாறுபாடான கொள்கைகளை பொய்யாய் புகழ்ந்து மாயையான

வரவேற்பையும் காட்டுகிறது. மேலும், அவர்களை தற்போது தன்னுடைய “பிரிந்து போன சகோதரர்” என்றும் அவர்கள் மீது தனக்கு “நிரந்தரமான நேசம்” இருக்கிறது எனவும் கூறுகிறது. மேலும் தனது போதனையை பரப்பவும், தனது செல்வாக்கை விரிவுபடுத்தவும் பொதுகல்வி திட்டத்தின் மீது தன் பசையுள்ள கரத்தை நீட்டுகிறது. அரசியல் மற்றும் மதசம்மந்தமான காரியங்களில் தனது செல்வாக்கை உணரும்படியாய் செய்கிறது. மேலும், தொடர்ச்சியாய் இந்த நாட்டுக்கு குடிபெயருகிறவர்களில் பெரும்பாலும் தன் பிரஜைகளாக இருக்கும்படியாக பார்த்துக்கொள்கிறது.

ரோமனிசத்தினால் இந்நாட்டுக்கு ஆபத்தை லாஃபாயிடி என்பவர் எதிர்பார்த்தார். இவர் ஒரு ரோமன் கத்தோ-க்கராக இருந்தபோதும், இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தினால் கவரப்பட்டவர். அவர் கூறியதாவது: “அமெரிக்க மக்களின் சுதந்திரமானது எப்போதாவது அழிக்கப்படுமாயின் அவர்கள் ரோம மதகுருமார்களின் கரங்களுக்குள் வீழ்ந்து போவார்கள்.” ஆகவே, ரோமானிசம் மற்றும் குடியேறுகிறவர்களின் திரளான செல்வத்தி-ருந்து நாம் மாபெரும் ஆபத்தை காண்கிறோம்.

ஆனால், ஐயோ! மக்கள் சமயோசிதமாய் இதற்கொரு பரிகாரம் செய்வதாக இருக்குமானால், அது நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்குவதாகவே இருக்கும். சமூக புரட்சிகள் இங்கு வரும்போது, அது பெருங்குழப்பம் மற்றும் வன்முறையோடு தான் வரும். அப்போது அமெரிக்காவின் சுதந்திரத்தின் மீதான அன்பும் சக்தியும் நிச்சயமாய் அதற்குள் விழுந்துவிடும். ஆகவே, கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களுக்கே உரிய நியதியி-ருந்து அமெரிக்கா மட்டும் விதிவிலக்காக இருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது நியாயமானதல்ல. மற்றெல்லா நாடுகளைப் போலவே இதுவும் அராஜகத்துக்கும், இழி நிலைக்கும், சீரழிவுக்கும் தேவதீர்மானப்படி தண்டனைக்காக முன்குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பாபிலோனின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கிறது. அநேக தலைமுறைகளாக இங்கு சுதந்திரம் போற்றி வளர்க்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே வன்முறையோடு கூடிய குழப்பங்கள் என்றும் இல்லாத அளவுக்கு வேகமாய் அச்சுறுத்துவதோடு அவைகள் மன்னர் ஆட்சியின் வ-மை பெற்ற நிறுவனங்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இருக்கின்றன.

பல செல்வந்தர்கள் இதை பார்த்து அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் கஷ்டங்கள் இங்கு தான் முதன்முதல் உச்சகட்டத்தை அடையக்கூடும் என்று ஓரளவுக்கு அஞ்சுகின்றனர். பல்வேறு அறிகுறிகளும், அதை வெளிப்படுத்துகின்றன. வாஷிங்டன் டி.சி.யின் தி சென்டினல் பத்திரிகையில் சில வருடங்களுக்கு முன் வெளியான ஒரு குறிப்பு கீழ்க்கண்டபடி கூறுகிறது:

அமெரிக்க நாடுகளி-ருந்து வெளிநாட்டில் குடியேற்றம் குறித்து “திரு. ஜேம்ஸ் கோர்டன் பெனெட் என்ற நியூயார்க் ஹெரால்ட்”ன் உரிமையாளர் கூறுகிறார்: “தேசிய பாதுகாப்பாளர் நெடுநாளாய் ஐரோப்பாவில் வசித்து வந்தார். இவர் ஒரு வெளிநாட்டவராகவே கருத்தில் கொள்ளப்பட்டார். திரு.பு-ஸர் என்ற “நியூயார்க் வோர்ட்ஸ்” உரிமையாளர் குறித்து கூறும்போது, இவர் பிரான்சில் தன் நிரந்தர குடியிருப்பை அமைத்திருந்தார். ஆன்ற கார்னக் என்ற கோட்டிஸ்வர இரும்பு மன்னன் ஸ்காட்லாந்தில் ஒரு மாளிகையை வாங்கி அதை தன் வீடாக மாற்றி வருகிறார். ஹென்றி வில்லார்ட் (வடக்கு பசுபிக் இரயில் பாதை வல்லுநர்) 8,000,000 டாலர் மதிப்புள்ள தன் உடைமைகளை விற்றுவிட்டு நிரந்தரமாய் ஐரோப்பாவிற்கு சென்றுவிட்டார். டபுள்யூ. ஆஸ்டர் நியூயார்க்கி-ருந்து லண்டனுக்கு குடிபெயர்ந்து விட்டார். அங்கு சென்று பிரம்மாண்டமான இல்லத்தை வாங்கி, இங்கிலாந்து பிரஜையாவதற்கான மனுவை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். திரு.வான்ஆலன் என்பவர் 50,000 டாலர்களை டெமாக்கரடிக் கேம்பெயின் நிதிக்காக கொடுத்து அதன் மூலம் இத்தா-க்கான அமெரிக்க தூதுவர் பதவியைப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்நாட்டின் காரணகாரியங்கள் யாவற்றிலும் ஒரு வெளிநாட்டினரைப் போல் மாறிவிட்டதோடு, இந்த நாடு ஒரு கண்ணியமான மனிதன் வாழ தகுதியற்றதாக இருக்கிறது என்றும் அறிவித்தார்.”

ஆனால், உலகத்தின் எந்த ராஜ்யத்தின் பாதுகாப்பும், தற்காப்பும் விருதாவாய் போய்விடும். வரப்போகிற பயங்கரமான உபத்திரவத்தோடு தாங்கள் போராட வேண்டியிருக்கும் என்பதையும் மகாபெரும் சக்தியோடு தாங்கள் அடக்கி வைக்கப்பட்டவர்களாகி விட்டபடியால் எவ்விதத்திலும் சமாளிக்க இயலாது என்பதையும் உணர்ந்தவர்களாய் தற்போது எல்லோரும் பயத்தோடும்,

அலறலோடும் நடுங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதோடு மட்டுமன்றி “அப்போது நரரின் மேட்டிமை தாழ்ந்து, மனுஷரின் வீராப்புத் தணியும்.” “அந்நாளில் (தற்போது மிக அருகாமையில், வாசலருகே வந்துவிட்டது) மனுஷன் பணிந்து கொள்ளத் தனக்கு உண்டாக்கியிருந்த தன் வெள்ளி விக்கிரகங்களையும், தன் பொன் விக்கிரகங்களையும், மூஞ்சூறுகளுக்கும், துரிஞ்சில்களுக்கும் எறிந்து விடுவான். அவருடைய மகிமை பிரஸ்தாபத்திற்கும், பயங்கரத்திற்கும் விலகி, கன்மலைகளின் கெபிகளிலும், பூமியின் குகைகளிலும் புகுந்து கொள்வார்கள்.” ஏசா 2:17-21.

“எல்லா கைகளும் ச-த்து, எல்லா முழங்கால்களும் தண்ணீரைப் போல் தத்தளிக்கும். இரட்டை உடுத்திக் கொள்வார்கள்; தத்தளிப்பு அவர்களை மூடும்; எல்லா முகங்களும் வெட்கப்படும், எல்லாத் தலைகளும் மொட்டையிடப்படும். தங்கள் வெள்ளியைத் தெருக்களில் எறிந்துவிடுவார்கள்; அவர்களுடைய பொன் வேண்டா வெறுப்பாயிருக்கும்; கர்த்தருடைய சினத்தின் நாளிலே அவர்கள் வெள்ளியும், அவர்கள் பொன்னும் அவர்களை விடுவிக்க மாட்டாது; அவர்கள் அதினால் தங்கள் ஆத்துமாக்களைத் திருப்தியாக்குவதும் இல்லை, தங்கள் வயிறுகளை நிரப்புவதும் இல்லை; அவர்கள் அக்கிரமமே அவர்களுக்கு இடறலாயிருந்தது.” எசே 7:17-19

எந்த அரசாங்கமும் கொடுக்கும் பாதுகாப்பானது மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே உபயோகமானதாய் இருக்கும். ஏனெனில், கர்த்தருடைய நியாயத்தீர்ப்பும், அவர்களது மூடத்தனத்தின் பலனும் அவர்கள் மீது படிந்துவிட்டிருக்கிறது. தங்களது பலத்தின் பெருமையால் கோபாக்கினையின் நாளுக்கு எதிரான கோபாக்கினையை சம்பாதித்துக்கொண்டனர். வெகுசிலருடைய உயர்வை மட்டும் சுயநலத்தோடு நாடினர். ஏழ்மை, வறுமையி-ருப்போரின் கூக்குரலைக் குறித்து சற்றும் அக்கறையின்றி இருந்தனர். ஆனால், அவர்களது கூக்குரல் சேனைகளின் கர்த்தருடைய காதுகளுக்கு எட்டியது. அவர் அவர்களது காரியங்களை ஆதரித்து, மேற்கொண்டபடியால் திட்டமாய் கூறுகிறார் : “பாவத்தினிமித்தம் உலகத்தையும், அக்கிரமத்தின் நிமித்தம் துன்மார்க்கரையும் நான் தண்டித்து, அகங்காரரின் பெருமையை ஒழியப்பண்ணி, கொடியரின் இடும்பைத்

தாழ்த்துவேன். புருஷனைப் பசும்பொன்னிலும், மனுஷனை ஒப்பீரின் தங்கத்திலும் அபூர்வமாக்குவேன்.” ஏசா 13:11,12

ஆகவே, கடைசியாக வரப்போகும் அழிவினால் ஒடுக்கப் பட்டவர்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கும் என்ற நிச்சயம் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திரளான ஜனங்களின் வாழ்வு அப்போது ப-யிடப்படாதது மட்டுமன்றி சமுதாயத்தில் நிலவும் பாகுபாடும் நீடிக்காது.

உண்மையாகவே இது தேசங்களின் குழப்பத்தைக் குறித்து முன் அறிவிக்கப்பட்ட துயரமான காலமாகும். அதுருப்பதியடைந்துள்ள திரளானவர்களின் குரலானது மிகச்சரியாக கொந்தளிக்கிற கடலுக்கு ஒப்பிட்டு கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், சடுதியாய் அழிவைக் குறித்த பயம் சிந்தனையாளர்களின் இதயத்தையும் சோர்வடையச் செய்கிறது. ஏனெனில், வானத்தின் வல்லமைகள் (இப்போதைய ஆளுகிற அதிகாரங்கள்) பயங்கரமாய் அசைக்கப்படுகின்றன. உண்மையாகவே பார்ப்போமாகில் சம்பவிக்கும் காரியங்களின்படி, “இதோ, அவர் மேகங்களுடன் வருகிறார்” என்ற வேதவாக்கியத்தை நினைவுப்படுத்தி மனுஷ குமாரனின் பிரசன்னம் ஏற்கனவே ஆரம்பித்துவிட்டது என்பதை மறைமுகமாய் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

பேராசிரியர் ஹெரான் என்பவர் சான்பிரான்சிஸ்கோவில் நடந்த “தேசத்தின் கிறிஸ்தவ எழுப்புதல்” என்ற கூட்டத்தில் கொடுத்த சொற்பொழிவில் கூறியதாவது : “கிறிஸ்து இங்கு இருக்கிறார் ! மேலும், இன்றே நியாயத்தீர்ப்பு ! பாவத்தை குறித்த நமது சமுதாய உணர்வும், மனசாட்சியின் மீது இருக்கும் தேவனின் பலமான கரமும் இதை காட்டுகிறது! மனுஷனும், சமூக அமைப்புகளும் அவரது போதனையால் தற்போது நியாயம் தீர்க்கப்படுகின்றனர் !”

ஆனால், பூமியும் (சமுதாய அமைப்பு) வானமும் (ஆவிக்குரிய அதிகாரங்களும்) அசைக்கப்படுவதை கூர்ந்து கவனிப்பவர்கள், யுகங்களின் தெய்வீக திட்டங்கள் நடந்து வருவதையும் உணர்ந்து இந்த பயங்கரமான அசைவுகளே இந்த பூமி இதுவரை கண்டிராததும் இனி ஒருபோதும் சம்பவியாததுமான கடைசியானதாக இருக்கும் என்ற நிச்சயத்தையும் பெற்று மகிழ்வார்கள். எப்படியெனில்

அப்போஸ்தலர் பவுல் நமக்கு நிச்சயித்திருக்கிறவண்ணம், அசைக்கப்படுகிறவைகள் (தற்கால சமூக ஏற்பாடுகள்) அகற்றப்படும், அசைக்கமுடியாத தேவனுடைய ராஜ்யம், ஒளியின் ராஜ்யம் மற்றும் சமாதானம் ஆகியவை மட்டுமே நிலைத்து நிற்கும். ஏனெனில், நம் தேவன் பட்சிக்கிற அக்கினியாய் இருக்கிறார். அவரது கோபாக்கினையின் நாளில் அவர் எல்லா தீய மற்றும் அநீதியின் முறைமைகளை பட்சிப்பதுடன் சத்தியத்தையும், நீதியையும் இந்த பூமியில் ஸ்திரமாய் நிலைநிறுத்துவார்.

“சமாதானம் இல்லாதிருந்தும் சமாதானம், சமாதானம்”

என்ற கூக்குரல்

தேசங்களின் மீதான தேவனுடைய வெளிப்படையான நியாயத்தீர்ப்பைத் தாங்க முடியாதிருக்கிறது. தற்போதைய சகல அமைப்புகளின் மீதும் ஏராளமான சாட்சியங்கள் திரளான மக்களிடமிருந்து வந்து அழுத்துவதை தாங்கமுடியாமலும் இருக்கிறது. சரியான தீர்ப்பையும் அதற்கான தண்டனையையும் ஏறக்குறைய உலகளாவிய அச்சத்துடன் எதிர்பார்ப்பதாலும், அநேகர் தங்கள் பயத்தை மறைக்க, சமாதானமே இல்லாதிருந்தும் “சமாதானம்! சமாதானம்!” என்று முழங்குகின்றனர்.

கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள் யாவுமே பங்குபெற்ற இந்த ஒரு அறிவிப்பானது பால்டிக் கால்வாய் திறப்பு விழாவின் போது கொடுக்கப்பட்டது. தற்போதைய ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தியின் பாட்டனாரால் இந்த கால்வாய் திட்டமிடப்பட்டது. இவரது தகப்பனார் ஜெர்மனியின் வியாபார மேம்பாட்டுக்காகவும், கப்பற்படைக்காகவும் இதன் வேலைகளை துவங்கினார். எப்போதும் தனது வாள் ஒன்றையே என்றுமே சமாதானத்துக்கு மாறாத (தடையாக) உறுதுணையாகவும், அதனுடன் கூட பீரங்கிகளும், வெடிமருந்துகளுமே சரிசமமாய் பதில் கொடுக்கும், இது தனக்கிருக்கும் ஆற்றலை மாபெரும் அணிவகுப்பால் நிலை நிறுத்தும் என்ற எண்ணமுடையவராக தற்போதைய சக்கரவர்த்தி இருக்கிறார். இதன்படி ஜூன் 20, 1895ல் மாபெரும் கப்பற்படை அணிவகுப்புக்கு (சமாதான பிரியர்கள்) தங்கள் பிரதிநிதிகளாக அவர்களது போர் கப்பல்களை பால்டிக் கால்வாய் வழியாய்

அனுப்பும்படி எல்லா தேசங்களுக்கும் அழைப்பு விடுத்தார்.

இதற்கு செவிசாய்த்து 100க்கும் மேற்பட்ட கப்பல்கள் அணிவகுத்து வந்தன. இதில் தொழில்நுட்பப்படி போர் கப்பல்கள் என்று அழைக்கப்படும் பிரம்மாண்டமான 26 கப்பல்களும் அடங்கும். இவை முழுவதும் போர் ஆயுதங்களால் நிரப்பப்பட்டு, மணிக்கு 17 மைல் வேகத்தில் செல்லக்கூடியனவாய் இருந்தன. லண்டனைச் சேர்ந்த ஒரு பார்வையாளர் கூறுகிறார் : “சில மணி நேரத்திலேயே தற்போதிருக்கும் இந்த துறைமுகத்தை தரைமட்டமாக்கவும் அல்லது இத்தனை சுறுசுறுப்பான, வீரியமான இவ்வுலகத்தின் வர்த்தகமானது ஆழ்கடல்-ல் மூழ்கிவிடக்கூடிய அளவுக்கு பலமான சக்திகளின் ஒருங்கிணைப்பாய் இருப்பதை நம்புவதற்கே கடினமாக இருக்கிறது. இது மட்டுமின்றி இந்தப்படைகளை எதிர்க்கும் எண்ணம் கூட இவ்வுலகின் எந்த கப்பற்படைக்கும் வரமுடியாது என்பதும் உண்மையே. இதையே ஐரோப்பா தனது ஆதார வல்துவாக கருதுகிறது. மட்டுமன்றி, கடல் மீது தற்போது தனது பலத்தை யாரும் எதிர்க்க முடியாது என்று மிகவும் தைரியமாக தன்னை குறித்து சொல்-க்கொள்ளவும் கூடும்... கெயில் என்ற இடத்தில் கூடிய இந்த கப்பற்படையே போரிட தேவையான அதிகபட்ச எல்லா சக்தியும் சேர்ந்து உருவானதாக இருக்கும். எனினும் வெடிப்பொருட்களின் கையிருப்பு தீர்ந்துவிட்டால், அதற்கு மேல் போரை நீட்டிக்க இயலாது.”

இந்த கப்பல்களும் அவைகளின் போர் தளவாடங்களும் பல ஆயிரம் மில்-யன் டாலர் பெருமானமுள்ளவை. மரியாதையினிமித்தம் 2500 குண்டு முழங்கும். இதற்கு ஒரு நொடியில் செலவாகும் வெடிமருந்தின் மதிப்பு பல ஆயிரம் டாலர்கள் ஆகும்; மேலும் பெருமதிப்பிற்குரிய தங்கள் விசேஷ விருந்தினரின் கேளிக்கைளுக்காக ஜெர்மன் மக்கள் 2,000,000 டாலர்களை செலவிட்டனர். இந்த மாபெரும் கால்வாயின் திறப்பு விழாவில் நடந்த பன்னாட்டு கடற்படை அணிவகுப்பில் “சமாதானத்தின் புதிய சகாப்தம்” என்று அதனைக் கூறி ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தியும் வெளிநாட்டு பிரதிநிதிகளும் தங்கள் பேச்சுக்களை தொடர்ந்தனர். ஆனால், சமாதானம், சமாதானம் என்று மன்னர்களும், பேரரசர்களும் பிரகடனப்படுத்திய அவர்களது வசீகரமான சொற்பொழிவுகளும்

மற்றும் பீரங்கிகளின் முழக்கமும் தீர்க்கதரிசன செய்தியான “பூமியிலே சமாதானமும் மனுஷர் மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக” என்ற வசனம் நிறைவேறியது என்று ஜனங்கள் விவரிப்பதற்கு பதிலாக தங்களது வார்த்தையை எதிர்ப்பவர்கள் மீது பழிவாங்கும் எச்சரிக்கையாகவே இருந்தது. இது சோஷ-ச கொள்கைகளை ஆதரிப்பவர்களுக்கு எவ்வித சமாதானத்தையும் அளிப்பதாக இல்லை. சமுதாய ஒழுங்கின்மைக்கு எந்த நிவாரணத்தையும் அது அறிவுறுத்தவில்லை. வாழ்வில் எந்த வாய்ப்புகளும் அற்ற ஏழை ஜனங்களின் பாரத்தை குறைக்கவோ அல்லது அவர்களது கவலைகளை நீக்கி சந்தோஷப்படுத்தவோ பூமியில் எந்தவித நன்மையான காரியத்திற்கும் ஒரு உத்திரவாதமும் கொடுக்கப்படவில்லை. அல்லது எந்தவித நன்மையையாவது எவ்விதத்தில் தேசங்களிடையாவது அரசாங்கத்துக்கும், மக்களுக்கும் இடையிலாவது தொடர்ந்து நிலைநிறுத்திக் கொள்வது என்றுகூட சுட்டிக்காட்டவும் இல்லை. ஆகவே, இது ஒரு மாபெரும் அர்த்தமற்ற, பெரிய, துணிச்சலான தேசிய அளவிலான ஏமாற்றலான காரியம் என்றே மக்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இந்த மாபெரும் அணிவகுப்பை குறித்து சிந்தனையாளர்களின் கண்ணோட்டத்தை லண்டனின் ஸ்பெக்டேட்டர் கீழ்க்கண்ட உண்மை விமர்சனத்தில் கூறுகிறது :

“இந்த சூழ்நிலையின் கடுமையை மறைத்திருக்கும் வெளித்தோற்றம் மிகவும் தெளிவாய் இருக்கிறது. இது சமாதானத்துக்கும் நிலையான தொழில்களுக்குமான ஆடம்பரமானதொரு விழா. ஆனால், இந்த மாபெரும் கடற்படை அழிவுக்கும் போருக்கும் மாபெரும் சக்திகள் மற்றும் பொருட்செலவினால் உருவானதாக இருக்கிறது. படுகொலைக்கான ஒரு மாபெரும் இயந்திரமாக இல்லாவிட்டால் இதனை பெரும் போர்க்கப்பல் என்று கூறுவதில் அர்த்தமே இல்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு வாசகம் மட்டும் இந்த சமாதான படையின் ஆடம்பர தோற்றத்தை முழுமையாய் விவரிக்கும் . அதாவது இதை எதிர்க்க யாராவது கூடுவாராகில் ஒரேநாளில் பூமியிலுள்ள எந்த துறைமுகத்தையும் தரைமட்டமாக்கவோ அல்லது உலகின் கடல் வாணிபத்தை நாசப்படுத்தி, கட-ன் அடிமட்டத்தில் போடவோ

இதனால் முடியும். நல்லெண்ணம் என்று சொல்- நடத்தப்பட்ட இந்த ஆடம்பர விழாவுக்குப்பின் எத்தனை ஆழமான மனித வெறுப்புகள் மறைக்கப்பட்டன! பிரான்சு நாட்டின் கடற்படையின் ஒரு பிரிவும் இதில் அடங்கும். இதன் அதிகாரிகள் தங்கள் நாட்டை கூறுகளாக பிரித்துவிட்ட பெருமிதத்துடன் இருக்கும் சக்கரவர்த்தியின் மீது பழிவாங்கும் ஆர்வத்துடன் இருந்தனர். மற்றொன்று ரஷ்யர்களுடையது. இவர்களும் கூட இத்தனை வீண் பகட்டுடன் மரியாதை செலுத்தும் இந்த சக்தியை தங்களது மாபெரும் எதிரி என்று, சக்கரவர்த்தியின் ஆபத்து நிறைந்த இந்த கடற்படையை ஆதரிக்கவேண்டும் என்ற கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்ட அன்று விடிய-லேயே உணர்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். மூன்றாவது உள்ளது ஆஸ்திரியர்களுடையது. இவர்களது தலைவர் கால்வாய் உருவான பகுதியி-ருந்து விரட்டப்பட்டவர். இந்த பகுதியின் மீது தனக்கிருந்த பாதி உரிமையினால் தன்னல ஆதாயத்தை தேடியதின் மூலம் இந்த கால்வாயின் முழுநீள வழியும் திருப்பிவிடப்பட்டது. மேலும் டென்மார்க்கின் கப்பல்களும் அங்கு இருந்தன. தற்போதைய உரிமையாளர்களால் ஹோஸ்டன் நகரம் இவர்களிடமிருந்து பிரித்து எடுக்கப்பட்டது. ஹாலந்து நாட்டு படையும் அங்கு இருந்தது. ஒருநாள் அல்லது மறுநாள் வேறொரு வெற்றியாளர் மூலமாய் ஜெர்மன் தனது குடியேறிய பகுதிகள், பொருளாதாரம் மற்றும் கடல்வழி வாணிபங்கள் மீது ஒரு பெரிய அடியை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடும் என்று இந்த மக்கள் ஒவ்வொருவரும் எதிர்பார்த்தனர். சக்கரவர்த்தியும் சமாதானத்தை பற்றி பேசினார், கப்பற்படை தளபதிகளும் சமாதானத்தையே எதிர்பார்த்தனர். உலகின் எல்லா பத்திரிகைகளும் ஒருமித்த குரலாய் சமாதானத்தையே எடுத்துரைத்தன. ஆனால், அந்த விழாவில் பேசிய பேச்சுக்கள் எல்லாமே சமீபத்திய போரையும் அல்லது வெகுசமீபத்தில் இனி சம்பவிக்கப்போகிற போரையும் குறித்ததாகவே இருந்தது. அதுமட்டுமின்றி இந்த உலகிலேயே இத்தனை பிரம்மாண்டமான, முற்றிலும் ஊழல் நிறைந்த போ-த்தனமானதொரு கோலாகலமான விழா நடந்ததே இல்லை.”

ஈவினிங் போஸ்ட் என்கிற நியூயார்க் பத்திரிகையும் கீழ்க்கண்டவாறு விமர்சிக்கிறது:

“இந்த பெருத்த போர் கப்பல்களின் கூடுகையில் சமாதானத்திற்கு மாறான நோக்கம் இருந்தது வெளியானது. ஒவ்வொரு நாடும் வெறும் மரியாதையின் நிமித்தம் மட்டும் தங்களது பெரிய கப்பல்களையும், சக்தி வாய்ந்த துப்பாக்கிகளையும் அனுப்பிவைக்கவில்லை. அதோடு கூட தேசிய அளவிலான தங்கள் வ-மையை காட்ட இங்கிலாந்து கடற்படை தன்னிடமிருக்கும் மிகவும் சக்திவாய்ந்த 10 கப்பல்களை ஒரு மாதிரிக்காக அனுப்பிவைத்தது. யாரோ ஒருவர் கூறுகிறார்: ஓ நாடுகளே, ஏற்றகாலத்தில் எச்சரிக்கையாய் இருங்கள், இந்த கடல்ராணியை கண்டு கிளர்ச்சி அடையவேண்டாம். இதே போல் பிரெஞ்சு மற்றும் ரஷ்யாவின் கடற்படை பிரிவுகளும் விருந்தளிப்பவரான வில்-யம்ஸ் இது நடப்புக்கான முன்னேற்றமாக இருக்கும் என்று நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காக தன் அச்சுறுத்தும் கடும் பார்வையை தரித்துக்கொண்டது. நமது அமெரிக்க கப்பல்களும் கூட இந்தப்படையில் சேர்ந்தன. ஒவ்வொரு தளத்திலும் அதிகாரிகளும் மாலுமிகளும் அடங்கிய காட்சி அநேகரை கிளர்ச்சியூட்டியது. கடலுக்கு அப்பால் ஒரு கடற்படை உருவாகிறது என்பது குறித்து அலட்சியமாக இல்லாது இருப்பது நல்லது என்று அகந்தையான ஐரோப்பியர்களுக்கு பாடம் கற்றுக்கொடுக்க இதுவே தக்க சமயமாகவும் இருக்கிறது.

“ரஷ்யா மற்றும் பிரெஞ்சு நாட்டின் விசேஷித்த வானில் தாக்கும் சிறப்பு போஃப் வகை பீரங்கிகளும் சேர்க்கப்பட்டன. உலக சமாதான பிரியரும், விசேஷமாக ஜெர்மனியை நேசிப்பவர்களுமாகிய இவர்கள் உண்மையிலேயே வேடிக்கையானவர்கள், பிரான்சின் சில காரியங்கள் மேல் கடும் கோபம்.....

“ஆனால், அதிக தெளிவான வஞ்சகங்கள் இந்த கெயில் கால்வாய் திறப்புவிழாவில் காணப்பட்டன. சர்வதேச போக்குவரத்துக்காகவே இது அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. ஆகவே, இது ஒரு சர்வதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எல்லா சந்தோஷத்துக்கும், பெருமைக்கும் இடமாக இருந்தது. ஆனால் ஜெர்மன், பிரான்சு இன்னும் பிற வல்லரசு நாடுகள் உண்மையிலேயே இந்த சர்வதேச போக்குவரத்தை குறித்து என்ன நினைத்தன? 20 ஆண்டுகள்

கடந்துவிட்ட இந்த நிலையில் ஏன் தங்கள் நரம்புகளை முறுக்கேற்றி, தேசங்களிடையிலான வியாபார பரிமாற்றங்களை தடுக்கவும், முடக்கவும் முடிந்தவரை கடும் முயற்சி செய்கின்றன..... இந்த தடை செய்யும் நோக்கமும், வியாபார பகைமையும் பொறாமையும் ஒழிந்துபோகும் வரை அல்லது காரணமற்ற வீண் செலவுகளை தன்மேல் சுமத்திக்கொள்ளாதவரை சமுத்திரங்களுக்கு இடையிலான கால்வாய்கள் எத்தனை வேண்டுமாயினும் நீங்கள் திறந்து கொள்ளலாம். ஆனால், உங்கள் சர்வதேச நல்உறவு மற்றும் சமாதானத்தின் மீது உள்ள பொதுவிருப்பம் ஆகியவற்றை குறித்த உங்கள் பேச்சுக்களினால் அறிவுபூர்வமான மக்களை ஏமாற்றிவிடமுடியாது. ஏனெனில், இவை யாவும் வஞ்சகத்தின் ஒரு பகுதியே என்பது தெளிவாய் தெரிகிறது.”

தி சிகாகோ க்ரானிக்கல்ஸ் என்ற பத்திரிகை கூறுவதாவது:

“கெயி-ல் நடந்த ஆடம்பர பேரணி ஒரு சுத்தமான காட்டுமிராண்டித்தனம். சமாதானத்துக்காக நடத்தப்பட்ட விழா, போருக்கான சரியான எடுத்துக்காட்டாகவே அமைந்திருந்தது. அழியக்கூடிய பகைவர்கள் யாவரும் அங்கு கூடி வலுக்கட்டாயமான நட்புறவின் பின்னால் தங்கள் பகைமையை மறைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தங்கள் ஆயுதபலத்தை காட்சி பொருளாக்கினர். போருக்காக திட்டமிட்டப்பட்ட பீரங்கி மரியாதை உபசாரத்திற்காய் முழங்கின. இந்த ஆயுத பேரணியை புகழ்ந்து பாராட்டிய பேரரசர், இந்த கெயில் துறைமுகத்தில் கூடியிருக்கும் சக்திமிக்க ஆயுதங்கள் யாவும் சமாதானத்தின் சின்னமாகவும், ஐரோப்பிய மக்களின் முன்னேற்றத்துக்கான ஒத்துழைப்பின் சின்னமாகவும், ஐரோப்பிய நாகரீக வளர்ச்சிக்கான இயக்கத்தை பராமரிக்கும் சின்னமாகவும் இருக்க பணிபுரியவேண்டும் என்று கூறினார். ஆனால் உண்மை இந்த தத்துவத்துக்கு மாறாகவே இருந்தது. துப்பாக்கி வைத்திருப்பவர் அதனை சுடுவதற்கு உபயோகிக்கவே விரும்புவார். போருக்கு தகுதிபடைத்த நாடுகள் போரிட விரும்புவர். ஐரோப்பிய சமாதானத்துக்கு உண்மையில் இருக்கும் இன்றைய ஒரே அச்சுறுத்தல் ஒவ்வொரு ஐரோப்பிய தேசமும் போருக்கு தயாராகிவிட்டதே.

“கெயில் கால்வாயை உருவாக்கியது நாகரீக வளர்ச்சிக்கு ஒரு

மகத்தான சேவையாகும். இதன் விழாக் கொண்டாட்டம் காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்கு படைக்கப்பட்ட காணிக்கை. உண்மையில் கடல் ஆதிக்க நாடுகளின் வாணிபத்தை ஊக்கப்படுத்தவே உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த விழாவை கொண்டாட கூடியிருந்த போர் கப்பல்களின் தோற்றம் வாணிப நாசகாரி என்றே அறியப்பட்டன.”

செயிண்ட் பால் குளோப் கூறுகிறபடி வியாபாரத்தொழிலைக் காட்டிலும் அதற்கு மாறாக இராஜகம்பீரமும், தனிப்பட்டவர்களின் அனுகூலமுமே கெயி-ல் காட்சிப்பொருளாக இருந்தது. மேலும் அது கூறுகிறதாவது :

“நாகரீக வளர்ச்சியில் இந்த போர் கப்பல்களுக்கு என்ன இடம் கொடுக்கப்படுகிறது? பெரும் கடல் வழியில் விரட்டியடிக்க எந்த கடற்கொள்ளை கப்பல்கள் இருக்கின்றன? எத்தனை தரக்குறைவான, அநாகரீக நாடுகள் இருக்கின்றன? போர் கப்பல்களின் கதிர்விளக்குகளை இதன்மீது வீசி நவநாகரீக வளர்ச்சியின் ஒரு வெட்டவெளிச்சமான செல்வாக்கை இவர்களுக்கு நாம் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், தேசங்கள் யாவும் தங்கள் சேனைகளை ஒன்றுகூட்டி முழுமனதாய் இந்த நேரத்தில் நாகரீக முன்னேற்றத்துக்காகவே தாங்கள் செயல்படுவதாக கூறுகின்றனர். இருந்தாலும் கொடூரமான துருக்கியரை ஐரோப்பாவை விட்டு விரட்டியடிக்கும் காரணத்துக்காக கெயி-ல் கூடிய எந்த ஒரு அரசாங்கமும் மற்றவர்களுடன் கூட்டாக ஒரு படையை உருவாக்க நினைக்கும் அளவுக்கு துணியவில்லை.”

“கெயி-ல் கூடிய எந்த இரண்டு தேசங்களுக்கோ அல்லது மகத்தான போர் கப்பல்களுக்கோ இடையேயான கருத்து வேறுபாட்டினால் நாகரீக வளர்ச்சிக்கு எவ்வகையில் அது உதவியாய் இருக்கக்கூடும்? ஆனால், அதற்கு மாறாக இந்த போர் தளவாட கப்பல்கள் இன்னும் கூட தொடர்கிற காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்கு ஒரு அடையாள சின்னமாகவும், சாட்சியாகவும் அல்லவோ இருக்கின்றன? எந்த ஒரு தேசத்தின் மோசமான காட்டுமிராண்டித்தன தோற்றம் அதனுடைய போர் ஆயுதங்களே ஆகும். தங்களுக்கு மேல் இருக்கும் அதிகாரங்களுக்கு தாங்களே தாழ்மையுடன் அடங்கியிருக்கும் பிரஜைகளாக மாற்றப்படவும், இந்த பாவப்பட்ட

ஜனங்கள் மீது அபரிவிதமான வரிகளை இந்த ஐரோப்பிய நாடுகள் விதிக்கவும் காரணமாகிவிடுகிறது.”

தி மினிபோ-ஸ் டைம்ஸ் என்ற பத்திரிக்கை இந்த கெயி-ன் அற்புதமான பொதுக்காட்சியை “அடக்குமுறையின் பொதுக்காட்சி” என்று கூறி கீழ்க்கண்டவாறு விமர்சிக்கிறது :

“உண்மையில் இந்த மகத்தான கடல்வழி திறப்பானது அதன் வியாபார முன்னேற்றத்திற்கு உதவும் என்று மதிப்பிடுவதைக் காட்டிலும் யுத்த தளவாடங்களின் விளம்பர கொண்டாட்டமாகவே அது இருந்தது. உலகில் நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கே இவ்விதமான பிரம்மாண்டமான ஏற்பாடுகள் அதுவும் இதன் இராணுவ செயல்பாட்டுக்கும், அளவில்லாகடற்படைக்கும் மக்களது செலவில் பராமரிக்கப்படுதல் அவசியம் என்றால் கொலம்பசின் காலம் முதல் அல்லது அவரது பெரிய கண்டுபிடிப்புகளினாலேயோ ராஜரீக அரசியல் சபையில் எந்த முன்னேற்றமும் அடையவில்லை எனலாம். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட கடற்படை தான் அவசியம் என்கிறபோது, சுதந்திரம் என்பது அசாத்தியமாகவும், மனுக்குலத்துக்கு கொடுங்கோலாட்சியே அவசியம் என்ற சூழ்நிலையும் உருவாகிவிடுகிறது.”

சமாதானம் இல்லாதிருந்தும் சமாதானம், சமாதானம் என்று தங்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் தேசங்கள் ஒருமித்து எழுப்பும் இந்த பெருந்த சத்தம் எரேமியா தீர்க்கதரிசியின் மூலம் வந்த தேவனுடைய வார்த்தைகளை வலுக்கட்டாயமாய் நினைவுகூறச் செய்கின்றன. வசனம் கூறுவதாவது:

“அவர்களில், சிறியோர் முதல் பெரியோர் மட்டும், ஒவ்வொருவரும் பொருளாசைக்காரர்; இதுவுமல்லாமல் தீர்க்கதரிசிகள் முதல் ஆசாரியர்கள் மட்டும் ஒவ்வொருவரும் பொய்யர். சமாதானமில்லாதிருந்தும் : சமாதானம், சமாதானம் என்று சொல்-, என் ஜனத்தின் காயங்களை மேற்பூச்சாய்க் குணமாக்குகிறார்கள். அவர்கள் அருவருப்பானதைச் செய்ததினிமித்தம் வெட்கப்படுகிறார்களோ? பரிச்சேதம் வெட்கப்படார்கள், நாணவும் அறியார்கள்; ஆதலால் விழுகிறவர்களுக்குள்ளே விழுவார்கள்; நான் அவர்களை விசாரிக்குங் காலத்தில் இடறுண்டு போவார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” எரே6:13-15

இந்த சர்வதேச சமாதான அறைகூவலானது வஞ்சகம் என்ற முத்திரையுடைய முகத்துடன் இருப்பது, ஜான் ஜி. விட்டியரின் தற்போதைய சமாதானத்தின் நிலையை தெளிவாக வர்ணிக்கும் வார்த்தைகளை நினைவுகூற வைக்கிறது.

“ஐரோப்பாவில் பெருந்த சமாதானம்! அந்நிலையே ஆளுகிறது டைபர் மலையி-ருந்து டேன்யூப் சமவெளி வரை!” அப்படிக்கூறுகிறவர்கள் அவள் ராஜாக்களும் ஆசாரியரும்; அப்படிக்கூறுகிறார்கள் பொய்யரான நம் கால தீர்க்கதரிசிகள்.

“போய் செவிகொடுக்கும் காதுகளை பூமியின் மேல் வை ; சீரான அணிவகுப்பின் காலடி ஓசையைக் கேள், பீரங்கிகளின் சக்கரம் உருள்வதையும், கொலை பாதக துப்பாக்கிகளின் வெடி முழக்கமும், இரவில் எச்சரிக்கும் காவலாளியின் குரலும், பெரிய அறைகளிலும், குடிசையிலும் துல்-யமாய் கேட்கும் ஒற்றனின் காதும், துருவக்கடல் முதல் மத்திய சதுப்பு நிலம் வரையில் நாடு கடத்தக்கட்டவரின் மரண ஓலங்கள், தாளிட்ட சிறையும் போர் கப்ப-ன் சங்க-களும் தூக்கு மரமும் அதன் கறையுடன் புகைந்து கொண்டிருக்கிறது! அடங்கிவைக்கப்பட்ட அடிமையின் நிசப்தம், ஒழுங்கும் இருளான நிலவறைகளிலும், கல்லறைகளிலும் சமாதானம்! இளவரசரும் கெய்சரும், ஆசாரியரும் சக்கரவர்த்தியும் பேசுகிறபடி இதுதான் சமாதானமானால், சிந்தியுங்கள் போர் என்பது என்ன?

“உன் மேன்மையான நாட்களின் கண்டிப்பான கட்டியக்காரன் , உனக்கு முன்பாக உம் வழியை ஆயத்தப்படுத்தவும் ஸ்நானகரின் சுதந்திரத்தின் நிழல் வெறுத்த (பயந்த) ரோமஅங்கி அணிந்தவரே பலவந்தப்படுத்த வேண்டும் ரத்தம் கொட்டும் பாதங்களுடன் வனாரந்தரத்தில் ! ஓ, அதன் குரல் காதை கிழித்துவிடக்கூடும் இளவரசரும், ஆசாரியரும் அதை கேட்கும்போது எபிரேய ஞானியின் ஒரு அழகுர-ன்படி மனந்திரும்பு! தேவனுடைய ராஜ்யம் அருகே நெருங்கியது.”